

د سموييل لومړی کتاب

القانه او د هغه کورنۍ په شيلوه کې

① يو سړی چې القانه نومېده او د افرایم د قبیلې څخه ؤ، د افرایم د غرنۍ سیمې په رامه کې اوسېده. پلار یې یروحام او نیکه یې الیهو ؤ. الیهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. ② القانه دوه ښځې درلودلې، د یوې نوم حنا او د بلې نوم فنینه ؤ. فنینې اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.

③ القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شیلوه ته تلله. د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس هلته د څښتن کاهنان وو. ④ په کومه ورځ به چې القانه قرباني کوله، نو هغه به د غوښې یوه برخه خپلې ښځې فنینې ته او یوه یوه برخه به یې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. ⑤ څرنګه چې حنا پرې ګرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو

هغې ته به يې د يوې برخې څخه زياته غوښه ورکوله. ⑥ د هغې
 بنې فنينې به هغه ځوروله او سپکوله به يې، ځکه چې څښتن هغه
 شنډه کړې وه. ⑦ هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن
 کور ته تلله، نو د هغې بنې فنينې به هغه دومره خفه کوله، تر دې
 پورې چې هغې به ژړل او هېڅ شی به يې نه خوړل. ⑧ د هغې مېړه
 القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: «ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه
 خوري؟ ولې تل دومره خفه يې؟ ایا زه ستا دپاره د لسو زامنو څخه
 ښه نه يم؟»

⑨ يوځل کله چې هغوی په شيلوه کې د څښتن په کور کې د
 خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، حنا پاڅېدله. په دې وخت کې
 عیلي کاهن د څښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې
 ناست ؤ. ⑩ حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت يې وژړل او څښتن ته
 يې دعا وکړه. ⑪ هغې قسم وخور او ويې ويل: «ای مطلق قادر
 څښتنه، که چېرې ته په ما غم ځپلي باندې رحم وکړې او زما دعا
 قبوله کړې او ماته يو زوی راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې
 ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هېڅکله هم ونه

۱۲) حنا د زيات وخت دپاره خښتن ته دعا كوله. عيلى كاهن ورته حير شو او ويې ليدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. ۱۳) هغې په خپل زړه كې دعا كوله، يوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اوواز يې نه اورېدل كېده. نو عيلى گومان كاوه چې هغه نشه ده. ۱۴) او هغې ته يې وويل: «ترخو پورې به نشه يې؟ شراب دې پرېږده.» ۱۵) حنا خواب وركړ: «نه، باداره، زه نشه نه يم. زه هغه ښځه يم چې ډېر كړاوونه مې زغملي دي، ما شراب نه دي خښلي، زه خپلې سختې د خښتن حضور ته وړاندې كوم. ۱۶) دا فكر مه كوه چې زه خرابه ښځه يم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا كوم.» ۱۷) عيلى خواب وركړ: «په خير لاره شه، د اسراييلو خداى دې هغه څه دركړي چې تا ورڅخه غوښتي دي.» ۱۸) هغې وويل: «په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شي.» بيا هغه په خپله لاره روانه شوه، يو څه يې وخورل او نوره خفه نه وه.

د سمويل زېږېدنه او وقف كېدل

١٩ القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د څښتن عبادت يې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ، بېرته ستانه شول. القانه د خپلې ښځې حنا سره ځملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. ٢٠ څه موده وروسته حنا اميدواره شوه او زوی يې پيدا شو او په هغه باندي يې سموييل نوم کېښود. هغې څرگنده کړه: «ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتی ؤ.»

٢١ هغه وخت بيا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شيلوه ته لاړل چې څښتن ته کلنۍ قرباني او خپل نذر وړاندي کړي. ٢٢ حنا لاره نه شوه. هغې خپل مېړه ته وويل: «کله چې هلک د تي څخه بېل کړای شو، زه به هغه د څښتن تعالی کور ته بوځم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي.» ٢٣ القانه هغې ته وويل: «څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي څخه بېلېږي په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي.» نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته يې شيدې ورکولې.

٢٤ وروسته له هغې چې هغه د تي څخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه يې د ځان سره واخيست او د يو درې کلن غويي،

لس کیلوگرامه اوږو او د یو ژي د انگورو د شرابو سره یې د خښتن کور ته چې په شیلوه کې ؤ، یووړ. (۲۵) کله چې هغوی غویي حلال کړ هلک یې عیلي ته راوست. (۲۶) حنا هغه ته وویل: «ای صاحبه! ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه بنځه یم چې دلته ستا په څنگ کې ولاړه وم او خښتن ته مې دعا کوله. (۲۷) ما د همدې ماشوم دپاره دعا کړې وه او څه چې مې د خښتن څخه غوښتی ؤ، هغه یې راکړ. (۲۸) نو اوس هغه خښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه ژوندی وي هغه به د خښتن وي.»

نو هغوی هلته د خښتن عبادت وکړ.

د حنا دعا

① نو حنا دعا وکړه او ویې ویل:

خښتن ډک کړ زما زړه له خوشحالی نه

زیات کړ خښتن قوت زما

خاندم په خپلو دښمنانو او خوشحاله یمه

ځکه وژغورلم خدای زه

پاک نه دی هېڅوک د خښتن په شان ②

نشته بل خدای بې له هغه نه

نشته ساتونکی بل زمونږ د خدای په شان

مه کوی ډېرې د غرور خبرې ③

مه راوباسئ خپلې خولې نه د غرور خبرې

ځکه خښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

د زورورو لیندې ماتیري ④

خو کمزوري قوي کيږي

⑤ چې وو ماږه، شول مزدوران

د يو مړی ډوډی دپاره

خو چې وو وږي، هغوی شول ماږه

هغه بنځه چې وه شنډه اووه اولادونه يې راوړل

خو شوه کمزوري هغه بنځه چې لرل يې ډېر بچي

⑥ خښتن اخلي ژوند او ورکوي ژوندون

کوزوي گور ته خلک، راپورته کوي يې هم

⑦ څوک غريبوي او ځينې نور شتمنوي خښتن

ځينې ټيټوي او ځينې نور سرلوړوي خښتن

⑧ غریبان پورته کوي هغه له خاورو څخه

له نېستی نه خلاصوي محتاجان

کښنوي هغوی د شهزادگانو سره

جوړوي هغوی د تخت خاوندان

ځکه بنیاد د ځمکې دی د څښتن

په هغه باندې یې ځمکه جوړه کړې

⑨ ساتي ژوند هغه د خپلو وفادارو

خو ورکېږي به تیارو کې بدکاران

انسان نه بریالی کېږي په خپل زور

⑩ له منځه لاړ به شي هغه څوک

مخالفت چې د خښتن کړي

د اسمان نه به راوغورځوي تندر په هغوی باندې

کړي خښتن به عدالت ټولې دنیا باندې

ورکوي به خپل پاچا لره قوت

بريالی به کړي هغه خپل غوره کړی پاچا

①۱ بيا القانه خپل کور ته چې په رامه کې و لار، خو هغه هلک
سموويل په شيلوه کې پاتې شو او د عيلى کاهن تر نظر لاندې يې د
خښتن خدمت کاوه.

د عيلى بدکاره زامن

①۲-۱۳ د عيلى زامن بدکاره وو، هغوی د خښتن درناوی نه کاوه،
مذهبي اصول به يې تر پښو لاندې کول. په هغه وخت کې د قوم سره
د کاهنانو داسې رواج و چې کله به چا قرباني کوله، نو غوښه به لا

په دېگي کې خوټېدله چې د کاهن نوکر به د درې غاښي پنډې سره راته. ^(۱۴) هغه به دا پنډه په دېگي کې غوټه کوله او هرڅه به چې د پنډې سره راپورته شول، هغه به کاهن د خپل ځان دپاره واخيستل. هغوی به د ټولو اسراييليانو سره چې شيلوه ته راتلل همداسې چلند کاوه. ^(۱۵) برسېره پردې حتی مخکې له دې چې دوی به وازگي سوځولې، د کاهن نوکر به راغی او هغوی چې قرباني کوله، ورته ويل به يې: «د کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې کباب شي، هغه به خوټېدلې غوښه قبوله نه کړي بلکې يوازې خامه غوښه به قبوله کړي.» ^(۱۶) که قرباني کوونکي به ځواب ورکړ: «پرېږده چې لومړی وازگي وسوځل شي بيا هرڅه چې غواړې هغه واخله،» نو د کاهن نوکر به ويل: «نه! اوس يې راکړه او که نه، نو په زور به يې در نه واخلم.» ^(۱۷) د عیلي د زامنو گناه د څښتن په نظر کې ډېره لويه وه، ځکه چې دوی به هغو قربانيو ته په سپک نظر کتل چې څښتن ته به وړاندې کېدلې.

سموئيل په شيلوه کې

١٨ خو سموييل به د خښتن خدمت کاوه، په داسې حال کې چې هغه وړوکی ماشوم ؤ او سپېڅلی کتاني پېښند به يې اغوست. ١٩ مور به يې هر کال د هغه دپاره يوه وړه چپنه جوړوله او کله چې به د خپل مېړه سره د کلنی قربانی دپاره تلله، هغه به يې سموييل ته ورکوله. ٢٠ عیلي القانه او د هغه ښځې ته برکت ورکاوه او القانه ته به يې ويل: «خښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه درکړي چې د هغه ځای ونيسي، هغه چې تا خښتن ته وقف کړی دی.» بیا به القانه او حنا خپل کور ته ستنېدل. ٢١ خښتن حنا ته برکت ورکړ او هغې ته يې نور درې زامن او دوه لورگانې ورکړې. په همدې حال کې هغه هلک سموييل د خدای په خدمت کې لويېده.

عیلي خپلو زامنو ته خبرداری ورکوي

٢٢ په دې وخت کې عیلي ډېر زوړ شوی ؤ او هرڅه چې د هغه زامنو د اسراییلو سره کول هغه اورېدل او دا يې هم اورېدل چې څنگه هغوی د هغو ښځو سره ځملاستل چې د سپېڅلې خېمې په دروازه کې يې خدمت کاوه. ٢٣ نو هغوی ته يې وويل: «تاسو ولې

داسې کارونه کوي؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله خبرې اورم. (۲۴) نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم له خوا ستاسو په اړه اورم، ښه خبره نه ده. (۲۵) که یو سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي، نو خدای کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي، نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟» خو د عیلي زامنو د خپل پلار خبره وانه ورپدله، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی ووژني.

(۲۶) هغه هلک یعنی سمویل لویپده او په څښتن او خلکو باندې گران ؤ.

د عیلي د کورنۍ په ضد پېشکويي

(۲۷) نو د خدای یو نبي عیلي ته راغی او د څښتن له خوا یې دغه پیغام هغه ته راوړ: «کله چې ستا د نیکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو، خپل ځان مې هغوی ته ښکاره

۲۸) د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه مې هغه غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د قربانۍ ځای ته لاړ شي، هلته خوشبويي وسوځوي او زما په مخکې سپېڅلې پېښند واغوندي. ما هغوی ته دا حق ورکړ، ترڅو د هغه قربانيو يوه برخه د ځان دپاره وساتي چې د قربانۍ په ځای کې سوځيږي. ۲۹) نو ولې زما د هغو قربانيو او نذرانو بې عزتي کوي چې زه يې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې خپلو زامنو ته زما څخه زيات عزت ورکوي؟ تاسو زما د قوم اسراييلو د ټولو نذرانو د ډېرو بنو برخو په وسيله خپل ځانونه چاغ کړي دي. ۳۰) نو زه د اسراييلو څښتن خدای وایم: «ما پخوا وعده کړې وه چې ستاسو کورنۍ او طایفه به تل تر تله د کاهنانو په توگه زما خدمت کوي. خو اوس وایم چې زه به داسې نور ونه کړم! هر څوک چې زما عزت وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هر څوک چې زما بې عزتي کوي، هغه به بې عزته کړم. ۳۱) وگوره! داسې وخت به راشي چې زه به ستا د کورنۍ او ستا د طایفې ټول ځوانان مړه کړم، ترڅو چې ستا په کورنۍ کې هېڅوک هم د سپين بزيرتوب عمر ته ونه رسيږي. ۳۲) ته به پرېشانه يې او په بخیلي سره به هغه برکتونه ووينې چې زه به يې د اسراييلو نورو خلکو ته ورکوم او ستا په کورنۍ کې به هېڅوک

هېڅکله د سپين ږيرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۳) خو که چېرې
 څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي او د کاهن په توگه زما
 خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا ټوله نوره اولاده به
 په تاوتریخوالي باندې مړه شي. (۳۴) کله چې ستا زامن حفي او
 فينحاس دواړه په يوه ورځ باندې مړه شي، نو دا به تاته څرگنده شي
 چې څه چې ما ويلې وو هغه به رښتيا شي. (۳۵) زه به داسې يو کاهن
 د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته
 ورسوي چې زه يې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به تل
 زما د غوره شوي پاچا خدمت کوي. (۳۶) ستا هر يو اولاد چې
 ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پيسو او ډوډۍ دپاره به
 هغه ته سر ټيټوي او زاری به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار
 راکړه، ترڅو يوه مړی ډوډی تر لاسه کړم.»

څښتن د سمويل سره خبرې کوي

(۱) په هغو ورځو کې چې سمويل د عیلي تر لارښوونې لاندې د
 څښتن خدمت کاوه، د څښتن له خوا پيغامونه او روياگانې ډېرې لږې

وي. ٢ يوه شپه عيلى چې سترگې يې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره يې ليدلى شول په خپل ځاى کې ويده ؤ. ٣ خراغ لا مړ شوى نه ؤ، خو سموييل د خداى په کور کې ويده ؤ او هلته د خداى د لوظ سپېڅلى صندوق اينبودل شوى ؤ. ٤ په دغه وخت کې څښتن غږ وکړ: «سموييله! سموييله!» سموييل ځواب ورکړ: «زه دلته يم.» ٥ هغه عيلى ته ورمونده کړه او ويې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.» خو عيلى ځواب ورکړ: «ما غږ نه دى کړى، بېرته لاړ شه او ځمله.» نو هغه لاړ او ځملاست.

٦ څښتن بيا ورباندې غږ وکړ: «اى سموييله!» او سموييل راپاڅېده، عيلى ته ورغى او ويې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.» عيلى وويل: «اى زما زويه، ما تاته غږ نه دى کړى، بېرته لاړ شه او ځمله.» ٧ سموييل لا تر دې وخته پورې څښتن نه پېژنده يعنې د څښتن پيغام ورته نه ؤ رسېدلى.

٨ څښتن د درېم ځل دپاره په سموييل باندې غږ وکړ. سموييل پاڅېد، عيلى ته ورغى او ويې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.» نو بيا عيلى پوه شو چې دا څښتن ؤ چې په هلک باندې يې غږ کاوه.

⑨ نو بيا عيلي سموييل ته وويل: «لار شه، خمله او كه چپرې هغه غږ وگر، ووايه: «خبره وگره ای خښتنه، حكه ستا غلام يې اوري.»» نو سموييل لار او په خپل حای کې خملاست.

⑩ خښتن راغی، ودرېده او د مخکې په شان يې غږ وگر: «ای سموييله! ای سموييله!» سموييل وويل: «خبره وگره، حكه چې ستا غلام يې اوري.»

⑪ خښتن هغه ته وويل: «زه به اوس د اسرايلو په قوم باندي داسې کار وکړم چې هغه به ډېر هيبتناکه وي او هرڅوک يې چې واورې هغه به هک حيران شي. ⑫ زه به هغه ټولې خبرې چې د عيلي د کورنۍ په ضد مې کړې دي د پيل نه تر اخره پورې سرته ورسوم. ⑬ ما پخوا هغه ته ويلي وو چې زه به تر ابده پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم، په دې خاطر چې زامنو يې زما په ضد کفر ويلي دي. عيلي پوهېده چې هغوی دا کار کوي، خو د هغوی مخنيوی يې نه کاوه. ⑭ له دې امله د عيلي د کورنۍ دپاره مې قسم خوړلی چې د هغه د کورنۍ گناه به هېڅکله د قربانۍ او يا نذرانو په ورکولو سره لېرې نه شي.»

١٥) سموييل تر سبا پورې پروت ؤ او بيا هغه پاڅېده او د څښتن د کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه ووپرېده چې عيالي ته د خپلې رويا په اړه ووايي. ١٦) خو عيالي په هغه باندي غبر وکړ او ويې ويل: «ای سموييله! زما زويه!» سموييل ځواب ورکړ: «زه دلته يم.» ١٧) عيالي پوښتنه وکړه: «څښتن تاته څه وويل؟ زما څخه يې مه پتوه، که چېرې هغه څه چې خدای تاته ويلي دي ماته ونه وايي، نو خدای دې تاته سخته سزا درکړي.» ١٨) نو سموييل هغه ته هرڅه وويل، د هغه څخه يې هېڅ شی پت نه کړ. عيالي وويل: «هغه څښتن دی. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري، هغه دې وکړي.»

١٩) سموييل لويېده او څښتن د هغه سره ؤ. د هرڅه پېشگويي به يې چې کوله هغه رښتيا کېدله. ٢٠) ټول اسراييليان د دان څخه په شمال کې او تر بيرشبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموييل په رښتيا سره د څښتن نبي ؤ. ٢١) څښتن به په شيلوه کې سموييل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پيغام به يې ورته رساوه.

١) سموييل به د اسراييلو ټول قوم ته د خدای خبرې رسولې.

فلسطينيان د لوظ صندوق په زور نيسي

اسراييليان د فلسطينيانو سره د جنگ دپاره روان شول،
اسراييليانو په ابن عزرا او فلسطينيانو په افيق کې خپلې خپمې
ودرولې. ② فلسطينيانو خپل ځواکونه د اسراييلو سره د مقابلي دپاره
ځای په ځای کړل. څنگه چې جگړه پيل شوه، نو اسراييليانو د
فلسطينيانو له خوا ماتې وخوړه، د جنگ په ډگر کې نژدې څلور زره
اسراييليان ووژل شول. ③ کله چې ژوندي پاتې شوي کسان بېرته
کمپ ته راستانه شول، نو د اسراييلو سپين ږيرو وويل: «ولې نن ورځ
څښتن فلسطينيان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟ راضي چې د
شيلوه څخه د څښتن د لوظ صندوق راوړو، ترڅو هغه زمونږ سره
لاړ شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.» ④ نو عسکرو شيلوه ته
خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د لوظ صندوق راوړي
چې هغه د اسماني مخلوقاتو دپاسه په تخت باندې ناست دی. او د
عيلي دوه زامن حفني او فينحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.
⑤ کله چې د لوظ صندوق راوړسېده، نو اسراييليانو په داسې

لوړ اواز سره د خوشحالی چيغې ووهلې چې ځمکه ولړزېدله. ⑥
 څنگه چې فلسطينيانو دا چيغې واورېدلې، پوښتنه يې وکړه: «د
 عبرانيانو په کمپ کې دا چيغې د څه دپاره دي؟» کله چې فلسطينيان
 پوه شول چې د څښتن د لوظ صندوق د عبرانيانو کمپ ته راوړل
 شو، ⑦ هغوی ووپرېدل او ويې ويل: «د خدايانو څخه کوم يو د
 هغوی کمپ ته راغی. افسوس زمونږ په حال! ځکه چې د دې څخه
 مخکې هېڅکله داسې پېښه نه وه شوې. ⑧ افسوس زمونږ په حال!
 څوک به مونږ د دې قدرتمندو خدايانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟
 دا هغه خدايان دي چې مصريان يې په دښته کې په ډول ډول بلاگانو
 باندې ووژل. ⑨ ای فلسطينيانو زړور اوسئ! د مېړنو په شان
 وجنگېږئ هسې نه چې مونږ د عبرانيانو غلامان شو، لکه څنگه چې
 دوی زمونږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنگ وکړئ!»

⑩ نو فلسطينيانو سخت جنگ وکړ. اسراييلو ماتې وخوړله او هر
 يو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره لويه وژنه وه يعنې دېرش زره
 اسراييلي عسکر ووژل شول. ⑪ د خدای د لوظ صندوق ونيول شو
 او د عیلي زامن حفني او فينحاس دواړه ووژل شول.

د عیلي مرینه

۱۲ په هماغه ورځ د بنیامین د قبیلې یو سړی د جنگ د میدان
څخه وتښتېد او شیلوه ته لاړ. د هغه کالي شلېدلې وو او په خپل سر
باندې یې خاورې اچولې وې. ۱۳ کله چې هغه راوړسېد، عیلي په
خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځیر یې کتل، ځکه
چې د هغه زړه د خدای د لوظ صندوق دپاره لړزېده. کله چې هغه
سړی ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بیان یې کړل، نو په
ټول ښار کې چیغې شوې. ۱۴-۱۵ عیلي اته نوي کلن ؤ او وړوند ؤ، خو
د خلکو چیغې یې واورېدلې بیا یې پوښتنه وکړه: «دا شورماشور د
څه دپاره دی؟» بنیامینی سړی زر عیلي ته ورغی. هغه ته یې وویل:
۱۶ «زه همدا اوس د جنگ د میدان څخه راغلم او همدا نن له هغه
ځای نه راتښتېدلی يم.» عیلي پوښتنه وکړه: «ای زویه! څه پېښه
شوې ده؟» ۱۷ هغه سړي چې دا خبر یې راوړی ؤ، ځواب ورکړ:
«اسرایلیان د فلسطینیانو څخه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند
زیان رسېدلی دی، ستا دواړه زامن حفني او فینحاس هم وژل شوي
دي او د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی.» ۱۸ کله چې هغه

سړي د لوظ د صندوق يادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ څخه چې د ښار د دروازې په څنګ کې وه، په شا وغورځېد. څرنګه چې هغه سپین ږیری او دروند سړی ؤ، ورمپر یې مات شو او مړ شو. هغه څلورېنځ کاله د اسراییلو مشر ؤ.

د فینحاس د کونډې مړینه

۱۹) د عیلي انږور یعنی د فینحاس ښځه امیدواره وه او د هغې د اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ. کله چې هغې دا خبر واورېد چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی او د هغې خسر او مېړه مړه شوي دي، په هغې باندي د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد یې وزېږاوه. ۲۰) څنګه چې هغه د مرګ په حال کې وه، هغو ښځو چې د هغې سره وې، ویې ویل: «مه ناامیده کېږه، تا زوی وزېږاوه.» خو هغې ورباندي پروا ونه کړه او ځواب یې ورنه کړ. ۲۱) هغې په هغه هلک باندي ایځابود نوم کېښود او دا یې څرګنده کړه: «د خدای جلال د اسراییلو څخه لار.» دا یې ځکه وویل چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی ؤ او د هغې خسر او مېړه مړه شوي وو. ۲۲) هغې

وویل: «د خدای جلال د اسراییلو څخه لار، ځکه چې د خدای د
لوظ صندوق نیول شوی دی.»

د لوظ صندوق د فلسطین په ښارونو کې

① وروسته له دې چې فلسطینیانو د خدای د لوظ صندوق
ونیوه، هغه یې د ابن عزر څخه د اشدود ښار ته یووړ. ② هغوی دا
صندوق د خپل خدای یعنی د داجون بتخانې ته یووړ او د داجون په
خوا کې یې کېښود. ③ کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د
وخته پاڅېدل، ویې لیدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق
په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو دوی داجون
راواخیست او بېرته یې په خپل ځای کې کېښود. ④ خو کله چې
دوی په راتلونکې سهار پاڅېدل، داجون د څښتن د لوظ د صندوق
په مخکې په ځمکې باندې بیا پرمخې لوېدلی ؤ! دا ځل د بت سر او
لاسونه مات شوي وو او د دروازې په چوکاټ باندې پراته وو.
یوازې د هغه بدن پاتې ؤ. ⑤ په همدې خاطر د داجون کاهنان او
عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بتخانې

د دروازي په چوکاټ باندې پښه نه ږدي.

⑥ څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی يې سخت ووپرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سيمو خلک د پرسوب په مرض باندې اخته کړل. ⑦ کله چې د اشدود خلکو دا پښه وليدله هغوی وويل: «د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق بايد نور زمونږ سره پاتې نه شي، ځکه چې د هغوی خدای مونږ او زمونږ خدای داجون ته سزا ورکوي.» ⑧ نو هغوی استازي ولېږل او د فلسطينيانو ټول پاچاهان يې يوځای راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «هغه جت ته يوسئ» نو هغه يې د فلسطين بل ښار يعنې جت ته يووړ. ⑨ خو وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېده، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې يې سخته وېره او وارخطايي راوستله. څښتن د هغه ښار ټول خلک د ځوانانو څخه نيولې تر زړو پورې د پرسوب په مرض باندې اخته کړل. ⑩ نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطين يو بل ښار عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چيغې

ووهلې: «هغوی د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.» (۱۱) نو دوی د فلسطینیانو ټول پاچاهان بیا یوحای سره راوغوښتل او ویې ویل: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق ولپړئ، پرپړدئ چې هغه بېرته خپل حای ته ولپړل شي، که نه، نو مونږ او زمونږ قوم به ووژني.» په ټول ښار کې وپره او وارخطایي خپره وه، ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا ورکوله. (۱۲) هغه خلک چې مړه نه شول د پرسوب په مرض باندې اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدایانو ته چیغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراییلو ته بېرته استول کپړي

① هغه وخت چې د څښتن د لوظ صندوق اووه میاشتي د فلسطین په سیمه کې و، ② خلکو کاهنان او فال کتونکي راوغوښتل او د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «د څښتن د لوظ د صندوق سره څه وکړو؟ څنگه یې خپل اصلي حای ته بېرته واستوو؟» ③ هغوی ځواب ورکړ: «که تاسو د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق استوی،

نو باید د هغه سره نذرانه هم واستوی چې ستاسو د گناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق باید بېرته بې له نذرانې ونه لېږل شي، په دې ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې ولې هغه تاسو ته سزا درکوله. ﴿٤﴾ خلکو پوښتنه وکړه: «څه ډول نذرانه هغه ته واستوو؟» هغوی ځواب ورکړ: «د فلسطینیانو د پاچاهانو د شمېر له مخې د پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو مورکان، ځکه چې هماغه یوشان بلا تاسې ټول او ستاسو پاچاهان وهلي دي. ﴿٥﴾ تاسو باید د پرسوب او د هغو مورکانو نمونې جوړې کړئ چې هېواد وړانوي او د اسراییلو خدای ته عزت ورکړئ. ښایي چې هغه تاسو، ستاسو خدایانو او ستاسو خاورې ته سزا ورکول بس کړي. ﴿٦﴾ تاسو ولې د مصریانو او فرعون په شان خپل زړونه سخت کړي دي؟ دا مه هېرئ چې څنگه خدای هغوی مسخره کړل، ترڅو چې هغوی اسراییلو ته اجازه ورکړه چې د مصر څخه لاړ شي. ﴿٧﴾ اوس یوه نوې گاډۍ تیاره کړئ او دوه غواگانې چې خوسکي یې زېږولي وي او هېڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه وي ایښودل شوی، په گاډۍ پورې وتړئ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. ﴿٨﴾ د څښتن د لوظ صندوق واخلي، په گاډۍ کې یې کېږدئ

او هغه د سرو زرو شيان چې تاسې يې د خپلې گناه په بدل کې هغه ته ورلېږئ په يوې صندوقچه کې د هغه په خوا کې کېږدئ، بيا يې ولېږئ چې په خپله لار شي. ⑨ نو بيا هغې ته وگورئ، که چېرې هغه خپلې سيمې ته يعنې د بيت شمس په لور لار، دا د دې معنی لري چې دا د اسرايلو خداى دى چې په مونږ يې دغه لوى افت راوستلى دى، خو که چېرې لار نه شو، نو بيا به پوه شو چې دا بلا هغه نه ده رالېږلې او دا يوازې يوه تصادفي پېښه وه.»

⑩ نو فلسطينيانو همداسې وکړل. دوه لنګې غواگانې يې واخيستلې، گاډى پورې يې وتړلې او د هغو خوسکي يې په غوجل کې بند کړل. ⑪ هغوى د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د مورگانو او د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په گاډى کې کېښودلې. ⑫ نو غواگانې نېغې د بيت شمس خواته لاړې. په ټوله لاره باندې يې رمبرې وهلې او چپ يا بڼي خواته نه ګرځېدلې. د فلسطينيانو پاچاهان د بيت شمس تر پولې پورې په هغوى پسې لاړل.

⑬ د بيت شمس خلکو په دره کې خپل غنم لو کول او کله چې

هغوی خپلې سترگې پورته کړې او د لوظ صندوق یې ولیده، په لیدلو سره یې خوشحاله شول. (۱۴) گاډی د یو سړي پټي ته چې یوشع نومېده او په بیت شمس کې اوسېده، راغله او هلته د یو لوی گټ په خوا کې ودرېدله. خلکو د گاډی لرگي مات کړل او غواگانې یې د سوځېدونکې نذرانې په توگه خښتن ته قرباني کړې. (۱۵) لایویانو د خښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شیان وو، رابنکته کړل او په هغه لوی گټ باندې یې کېښودل. په هغه ورځ د بیت شمس خلکو سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ خښتن ته وړاندې کړې. (۱۶) د فلسطینیانو پنځو پاچاهانو دا ټول ولیدل او په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

(۱۷) هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې فلسطینیانو د خپلو گناهونو په بدل کې خښتن ته لېرلې وې، هغه د اشدود، غزه، اشقلون، جت او عقرون د هر ښار دپاره یوه یوه نمونه وه. (۱۸) همدارنگه هغوی د سرو زرو موږکانو څخه یو یو هر یو ښار دپاره ولېږه چې په هغو کې قلعه لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو او پنځو فلسطیني پاچاهانو ورباندې حکمراني کوله. هغه لوی گټ چې

د خښتن د لوظ صندوق يې په هغې باندي کېښود تر نن ورځې
پورې د بيت شمسي يوشع په پټي کې دی، دا د هغه شاهد دی چې
هلته څه پېښ شوي وو.

①۹ خښتن د بيت شمس د خلکو څخه اويا سړي ووژل، ځکه
چې هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو وير کاوه، ځکه چې
خښتن په هغوی کې ډېره لويه وژنه وکړه. ②۰ نو د بيت شمس خلکو
پوښتنه وکړه: «څوک کولای شي چې د خښتن يعنې پاک خداى په
حضور کې ودرېږي؟ صندوق چېرته ولېږو چې زموږ څخه لېرې
شي؟» ②۱ نو دوى د قریت يعاريم د ښار خلکو ته استازي واستول
ويې ويل: «فلسطينيانو د خښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلى دی،
راشئ او تاسې يې خپل ځای ته يوسئ.»

① نو د قریت يعاريم خلکو د خښتن د لوظ صندوق راواخيست
او هغه يې د اېنآداب کور ته چې د يوې غونډۍ دپاسه ؤ، يووړ. د
هغه زوى العازار يې وقف کړ چې د خښتن د لوظ صندوق وساتي.
② د خښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره يعنې څه ناڅه
شل کاله په قریت يعاريم کې پاتې شو. په دې موده کې ټولو اسراييلو

وير وکړ او د څښتن په لټون کې شول.

سموئيل په اسراييلو باندې حکومت کوي

③ سموئيل د اسراييلو قوم ته وويل: «که چېرې تاسو د زړه له کومي څښتن ته راگرځئ، نو تاسو بايد پردي خدايان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې کړئ. خپل ځانونه په پوره توگه څښتن ته وقف کړئ او يوازې د هغه عبادت وکړئ، نو هغه به تاسو د فلسطينيانو څخه وژغوري.» ④ نو اسراييلو د بعل او عشتاروت بتان لېرې کړل او يوازې د څښتن عبادت يې کاوه.

⑤ بيا سموئيل ټول اسراييليان راوغوښتل چې په مصفېه کې سره راټول شي او ورته ويې ويل: «زه به څښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم.» ⑥ کله چې هغوی په مصفېه کې سره راټول شول، د څاه څخه يې اوبه راوويستلې او د څښتن په وړاندې يې د نذرانې په توگه توی کړې. هغه ورځ يې روژه ونيوله او هلته يې دا اقرار وکړ: «مونږ د څښتن په وړاندې گناه کړې ده.» سموئيل د اسراييلو مشر ؤ

او خپل کار به یې په مصفه کې کاوه. (۷) کله چې فلسطینیانو
 واورېدل چې اسرائیلیان په مصفه کې سره راټول شوي دي، نو د
 فلسطینیانو پنځه پاچاهان د خپلو کسانو سره روان شول چې په
 هغوی باندې حمله وکړي. څنگه چې اسرائیلو دا واورېدل، نو
 ووپرېدل. (۸) هغوی سمویل ته وویل: «زمونږ دپاره زمونږ څښتن
 خدای ته زاري کول مه پرېږده چې مونږ د فلسطینیانو څخه
 وژغوري.» (۹) نو سمویل یو شیدې رودونکی وری واخیست او
 هغه ټول یې د سوځېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته وړاندې کړ.
 هغه د اسرائیلیانو دپاره څښتن ته فریاد وکړ او څښتن د هغه فریاد
 واورېد. (۱۰) په هغه شپه کې چې سمویل سوځېدونکې نذرانه قرباني
 کوله، فلسطینیان د جګړې دپاره اسرائیلو ته رانژدې شول، خو په
 هغه ورځ څښتن په فلسطینیانو باندې د اسمان څخه تندر
 راوغورځاوه. هغوی بیخي وارخطا شول او له وپرې وتښتېدل. (۱۱)
 اسرائیلیان د مصفې څخه ووتل او تربیت کار پورې په فلسطینیانو
 پسې شول او په لاره کې یې هغوی ووژل.

(۱۲) په هغه وخت کې سمویل یوه تیره واخیستله او هغه یې د

مصفي او شن ترمنځ ودروله. هغه يې «د مرستي د تيرې» په نوم ياده كړه او ويې ويل: «تراوسه پورې څښتن زموږ سره مرسته كړې ده.»

١٣ نو فلسطينيانو ډېره بده ماته وخوړله، تر ډېر وخته پورې يې بيا په اسراييلو باندې حمله ونه كړه. ترڅو چې سموييل ژوندى ؤ، د څښتن لاس د هغوى په ضد اوچت ؤ. ١٤ د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطينيانو د اسراييلو څخه نيولي وو، بېرته اسراييلو ته ورکړل شول. اسراييلو د دغو ښارونو نژدې سيمي هم د فلسطينيانو څخه ازادې كړې. د اسراييلو او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

١٥ سموييل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسراييلو مشر ؤ. ١٦ هغه به هر كال په بيت ييل، جلجال او مصفي باندې گرځېده او په دې ځايونو كې به يې شخړې حل كولې. ١٧ بيا به هغه بېرته رامه ته ستنېده، ځكه چې هلته د هغه كور ؤ او په دې ځاى كې هم هغه د قاضي په توگه خدمت كاوه. په رامه كې يې د څښتن دپاره د قربانۍ ځاى جوړ كړ.

اسراييليان پاچا غواړي

① کله چې سموييل زور شو، نو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه د اسراييلو دپاره وټاکل. ② د هغه د مشر زوی نوم يوييل او د کشر زوی نوم ايبا ؤ. هغوی په بيرشبع کې قاضيان وو. ③ خو هغوی د خپل پلار په لاره روان نه وو. د هغوی شوق يوازې پيسې پيدا کول ؤ، نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې ترپنبو لاندې کاوه.

④ نو د اسراييلو ټول سپين ږيري سره راټول شول او رامې ته لاړل، ترڅو د سموييل سره وگوري. ⑤ سموييل ته يې وويل: «گوره، ته زور شوی يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس زمونږ دپاره پاچا وټاکه چې په مونږ باندې حکومت وکړي، ترڅو مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پاچا ولرو.» ⑥ سموييل د هغوی په دې غوښتنه خوشحاله نه ؤ. نو هغه څښتن ته دعا وکړه. ⑦ څښتن هغه ته وويل: «سمويله! هرڅه چې قوم درڅخه غواړي هماغسې وکړه. هغوی ته نه يې رد کړی، بلکې زه يې د خپل پاچا په

توگه رد کړی يم. ⑧ د هغه وخت څخه چې ما دوی د مصر څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وکړ. هغوی اوس ستا سره هغه کار کوي کوم چې هغوی تل زما سره کړی دی. ⑨ نو بيا څه چې هغوی درڅخه غواړي هماغسې وکړه، خو هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړه او ورته وښايه چې پاچاهان به د دوی سره څنگه چلند کوي.»

⑩ سموييل د څښتن ټولې خبرې هغه خلکو ته بيان کړې چې د هغه څخه يې د پاچا غوښتنه کړې وه. ⑪ سموييل څرگنده کړه: «ستاسو پاچا به ستاسو سره داسې چلند وکړي، هغه به ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځينې به يې په جنگي گاډيو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځينې به د هغه د گاډيو په مخکې ځغلي. ⑫ ځينې به د زر کسيزه ډلې او ځينې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پاچا ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راټولوي او د وسلې او د جنگي گاډيو دپاره به سامان جوړوي. ⑬ هغه به ستاسو لورگانې بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به ورته کوي او ډوډی به ورته

پخوي. ١٤ هغه به ستاسو څخه ډېر بڼه پټي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو منصبدارانو ته به يې ورکړي. ١٥ هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباريانو او افسرانو ته به يې ورکړي. ١٦ هغه به ستاسو څخه غلامان، وينځي او ستاسو ډېرې بڼې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. ١٧ هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه اخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شئ. ١٨ هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پاچا له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړی دی، سخت شکايتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکايتونو ته غوږ ونه نيسي.»

١٩ خو قوم د سموييل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ويې ويل: «نه! مونږ پاچا غواړو. ٢٠ مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پاچا به په مونږ باندې حکومت وکړي او په جگړې کې به زمونږ لارښوونه کوي.» ٢١ سموييل د هغوی خبرې واورېدلې، بيا يې دا هرڅه څښتن ته وړاندې کړل. ٢٢ څښتن ځواب ورکړ: «څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته يو پاچا وټاکه.» بيا سموييل د اسراييلو قوم ته وويل: «هر يو دې خپل کور ته لاړ شي.»

شاوول د سموييل سره ليدنه کتنه کوي

① د بنيامين د قبيلې څخه يو شتمن سړی ؤ چې قيس نومېده. هغه د ابي ييل زوی او د ضرور لمسی ؤ. د بکورت په کورنۍ پورې يې اړه درلودله چې د افیح د طايفې يوه برخه وه. ② قيس يو زوی درلود چې شاوول نومېده، هغه يو ښکلی ځوان ؤ چې په اسراييلو کې له هغه څخه څوک زيات ښکلی نه ؤ او قد يې د نورو څخه لوړ ؤ.

③ د قيس خړې ورکې شوې وې، نو هغه شاوول ته وويل: «يو نوکر د ځان سره واخله، لار شه او خړې ولټوه.» ④ هغوی د افرایم په غرنۍ سيمې او د شليشي په سيمه کې وگرځېدل، خو هغه يې پيدا نه کړې. نو د شعلیم د سيمې څخه تېر شول، خو خړې هلته نه وې. بيا د بنيامين په ځمکه کې وگرځېدل، خو ويې نه موندلې.

⑤ کله چې هغوی د صوف سيمې ته ورسېدل شاوول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وويل: «راځه چې بېرته کور ته لار شو، که نه، نو پلار به مې خړې هېرې کړي او زمونږ په اړه به اندېښمن شي.» ⑥

خو نوکر په ځواب کې وویل: «گوره! په دې ښار کې د خدای یو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کېږي، هغه چې هرڅه وايي رښتیا کېږي. راځه چې هغه ته ورشو، کېدای شي هغه مونږ ته ووايي چې هغه خړې چپرت ته موندلی شو.» ⑦ شاوول ورته وویل: «که چپري هغه ته ورشو، نو هغه سړي ته به څه ورکړو؟ ځکه چې زمونږ په بوجیو کې خواږه خلاص شوي دي او زمونږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته یې ورکړو. نو څه یوسو؟» ⑧ نوکر هغه ته په ځواب کې وویل: «گوره! ما سره نیم مټقال سپین زر شته، هغه به نبي ته ورکړم، ترڅو هغه مونږ ته لاره وښايي.» ⑨ په پخوا زمانه کې چې کله به په اسراییلو کې چا غوښتل چې د خدای څخه سوال وکړي، نو داسې به یې ویل: «راځئ چې غیب ویونکي ته ورشو.» ځکه چې اوسنی نبي به پخوا د غیب ویونکي په نوم یادېده.

⑩ شاوول خپل نوکر ته وویل: «ښه خبره ده، راځه چې ځو.» نو دوی هغه ښار ته لاړل چې نبي په کې ؤ. ⑪ هغه وخت چې هغوی ښار ته په غونډۍ باندې پورته کېدل، ویې لیدل چې یو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا

غیب ویونکی دلته دی؟» (۱۲) هغوی ځواب ورکړ: «هو، هغه ستاسو څخه مخکې روان دی، زر کوی هغه نن زمونږ ښار ته راغلی دی، ځکه چې نن ورځ خلک د عبادت په ځای کې چې په غونډې باندې ده قرباني کوي. (۱۳) څنگه چې تاسو ښار ته ننوځئ، نو مخکې له دې چې هغه د عبادت ځای ته د خوړلو دپاره پورته وخېږي، تاسو به یې پیدا کړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلی نه وي خلک به ډوډی ونه خوري، ځکه چې هغه باید اول قربانی ته برکت ورکړي. وروسته به رابلل شوي خلک ډوډی وخوري. اوس پورته وخېږئ، نو په همدې وخت کې به یې پیدا کړئ.» (۱۴) نو شاوول او د هغه نوکر ښار ته روان شول او څنگه چې هغوی ښار ته ورننوتل، سمویل د دوی خواته راروان و چې د عبادت ځای ته وخېږي.

(۱۵) د شاوول د راتګ څخه یوه ورځ مخکې څښتن سمویل ته ویلي وو: (۱۶) «سبا شاوخوا په دغه وخت کې به یو سړی د بنیامین د قبیلې څخه تاته درولپرږم. ته به زما د قوم د مشر په توګه د هغه سر په تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د فلسطینیانو څخه وژغوري. ما د خپل قوم تکلیف لیدلی دی او د مرستې په خاطر مې د هغوی فریاد

اورېدلی دی.» ۱۷ کله چې سموييل شاوول وليده، څښتن هغه ته وويل: «دا هماغه سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو. هغه به زما په قوم باندې حکومت کوي.» ۱۸ شاوول د دروازي په خوله کې سموييل ته ورنژدې شو او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه:

«مهرباني وکړئ ماته ووايئ چې د غيب ويونکي کور چيرې دی؟»

۱۹ سموييل ځواب ورکړ: «زه غيب ويونکی يم، زما څخه مخکې عبادت ځای ته لاړ شئ، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډۍ وخورئ. هغه څه چې ته غواړې پوه به شې، سبا سهار به يې درته ووايم او تا به رخصت کړم.» ۲۰ د هغو خرو په اړه چې درې ورځې مخکې ورکې شوې دي اندېښنه مه کوه، هغه پيدا شوې دي. هغه څوک چې د اسراييلو قوم يې زيات غواړي، هغه ته او ستا د پلار کورنۍ ده.»

۲۱ شاوول په ځواب کې وويل: «زه د بنيامين د قبيلې پورې تړلی يم، چې په اسراييلو کې يوه ډېره کوچنۍ قبيله ده او زما کورنۍ د بنيامين د قبيلې يوه ډېره عادي کورنۍ ده. نو ولې ماته داسې خبرې کوي؟»

۲۲ سموييل شاوول او د هغه نوکر لويې کوتې ته دننه راوستل او

هغوی ته یې د دسترخوان په سر کې حای ورکړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلمانه ناست وو. (۲۳) سموییل اشپز ته وویل: «هغه د غوښې ټوټه چې تاته مې درکړې وه او درته ویلي مې وو چې بېل یې کېږده، هغه اوس راوړه.» (۲۴) نو اشپز ورون راوړ او د شاوول په مخکې یې کېښود. سموییل وویل: «گوره، دا هغه غوښه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ویې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس یې د رابلل شویو خلکو سره وخورې.» نو شاوول په هغه ورځ د سموییل سره ډوډۍ وخوړله.

(۲۵) وروسته له دې چې هغوی د عبادت حای څخه ښار ته رانښکته شول، سموییل په خپل بام باندې د شاوول سره خبرې وکړې. (۲۶) هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموییل شاوول ته چې په بام باندې ؤ، غږ وکړ: «پاخه! زه به تا رخصت کړم.» کله چې شاوول تیار شو، هغه او سموییل سره یوځای ووتل.

سموییل شاوول د پاچا په توگه ټاکي

٢٧) کله چې دوی د بنار پولې ته رانښکته شول، سموييل شاوول

ته وويل: «خپل نوکر ته ووايه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي.»
نوکر مخکې شو او سموييل زياته کړه: «دلته يوه شپبه ودرېږه، ترڅو
د خدای پيغام درته ووايم.»

١) نو سموييل د زيتونو د تېلو بوتل راواخيست او د شاوول په

سر يې تېل توی کړل، هغه يې ښکل کړ او ويې ويل: «ته څښتن د
خپل قوم اسراييلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو
باندي پاچاهي کوي او د ټولو دښمنانو نه به يې وژغوري. دا هغه
نښه ده چې ته څښتن غوره کړی يې چې د هغه د خلکو پاچا شي.»

٢) نن کله چې ته لاړ شي، نو د بنيامين په سيمه يعني په صلح کې

به د راحيل د قبر تر څنگ د دوه سړيو سره مخامخ شي. هغوی به
تاته ووايي چې هغه خري چې ته د هغو د لټولو دپاره تللی وي، پيدا
شوي دي. اوس ستا پلار د خرو خبره پريښي ده او ستاسو دپاره
اندېښنه کوي. هغه وايي: د خپل زوی په اړه څه وکړم؟ ٣) بيا به له
هغه ځای نه لاړ شي، ترڅو د خپرې هغې غټې ونې ته چې په تابور
کې ده، ورسېږي. هلته به د درېو سړيو سره مخامخ شي چې خدای

ته د عبادت کولو دپاره بیت ییل ته روان دي. د یو سره به درې سپرلي، د بل سره درې ډوډۍ او د درېم سره به د شرابو ژۍ وي.

④ هغوی به تاته سلام ووايي او تاته به دوه ډوډۍ درکړي، ته باید هغه قبولې کړې. ⑤ وروسته له هغې به په جبعه کې د خدای د عبادت غونډۍ ته لار شې چې هلته د فلسطینیانو نظامي پوسته ده. د بنار په دروازه کې به ته د نبیانو له یوې ډلې سره مخامخ شې چې د غونډۍ څخه رابنکته کيږي. نبیان به په جذبه کې نبوت کوي او نور خلک به د هغوی په وړاندې چنگ، چمبه، شپېلی او رباب غږوي.

⑥ د خښتن روح به ناڅاپه په تا باندې نازل شي او ته به په گډه د نبیانو سره نبوت کوي. ته به هغه شان نه یې لکه څنگه چې مخکې وي. ⑦ هرکله چې دې دغه نښې ولیدلې هرڅه چې ته یې بڼه گڼې هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره دی. ⑧ زما څخه مخکې جلجال ته لار شه. زه به درشم چې سوځېدونکې او د سلامتی نذرانې وړاندې کړم. خو ته باید اووه ورځې هلته انتظار وباسې، ترڅو زه راشم او تاته ووايم چې څه وکړې.

⑨ څنگه چې شاوول د سموییل څخه رخصت شو، خدای د

شاوول شخصیت بدل کړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې. ۱۰ کله چې شاوول او د هغه نوکر جبعې ته ورسېدل، شاوول د نبیانو د یوې ډلې سره مخامخ شو. د خدای روح ناخاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوی سره یې یوځای په نبوت پیل وکړ. ۱۱ هغو خلکو چې هغه یې له پخوا څخه پېژانده ویې لیدل چې هغه نبوت کوي. یو د بل څخه یې پوښتنه وکړه: «د قیس په زوی شاوول باندې څه وشول؟ ایا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» ۱۲ د هغه ځای یو اوسېدونکي پوښتنه وکړه: «د دې نورو نبیانو په هکله څه وایئ، ستاسو په فکر د هغوی پلرونه څوک دي؟» نو دا یو متل شو: «ایا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» ۱۳ وروسته له دې چې شاوول نبوت پای ته ورساوه، هغه د عبادت ځای ته وخوت.

۱۴ څه موده وروسته چې د شاوول کاکا هغه او د هغه نوکر ولیدل د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو چېرې ویئ؟» شاوول ځواب ورکړ: «خړې مو لټولې، خو چې کله هغه مو پیدا نه کړې، نو سمویل ته ورغلو.» ۱۵ د شاوول کاکا پوښتنه وکړه: «هغه تاسو ته څه وویل؟» ۱۶ شاوول ځواب ورکړ: «سمویل مونږ ډاډه کړو چې

خري پيدا شوې دي.» خو شاوول هغه څه چې سموييل د ده د پاچا كېدلو په اړه ويلي وو، خپل كاكه ته څه ونه ويل.

شاوول د پاچا په توگه غوره كيږي

١٧ سموييل د اسراييلو قوم په مصفي كې د څښتن حضور ته راتول كړ ١٨ او ورته وېي ويل: «د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: «ما تاسو د مصر څخه راوويستلئ او تاسو مې د مصريانو او هغو ټولو قومونو څخه وژغورلئ چې په تاسو باندې يې ظلم كاوه. ١٩ خو تاسو نن خپل خدای چې تاسو يې د ټولو مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي يئ، ردوئ او ورته وايئ چې مونږ ته پاچا راكړه چې په مونږ باندې حكومت وكړي. ډېر بڼه، نو اوس د خپلو قبيلو او طايفو سره د څښتن په مخكې حاضر شئ.»

٢٠ كله چې سموييل د اسراييلو ټولې قبيلې د څښتن حضور ته راتولې كړې، د بنيامين قبيله يې د پچې له مخې غوره كړه. ٢١ بيا هغه د بنيامين قبيله د هغې د طايفو سره وړاندې راوستله او د مطري

طایفه وټاکل شوه. په پای کې د قیس زوی شاوول غوره کړای شو،
خو کله چې هغوی شاوول ولټاوه هغه پیدا نه شو. (۲۲) هغوی د
څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ایا هغه سړی تر اوسه دلته راغلی دی؟»

څښتن وویل: «هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی
دی.» (۲۳) نو دوی په منډه لاړل، هغه یې راوست او څنگه چې هغه د
خلکو په منځ کې ودرېده، نو قد یې د نورو څخه لوړ ؤ. (۲۴) سمویل
ټول قوم ته وویل: «دا هغه سړی دی چې څښتن غوره کړی دی،
زمونږ په منځ کې د هغه په شان هېڅوک نشته.» خلکو چیغې کړې:
«ژوندی دې وي پاچا!»

(۲۵) سمویل قوم ته د پاچاهۍ حقونه او فرایض بیان کړل. هغه
یې په سند کې ولیکل او سند یې د څښتن په حضور کې کېښود.
وروسته یې هر یو خپل کور ته رخصت کړ. (۲۶) شاوول هم خپل کور
ته چې په جبعه کې ؤ، لاړ او د هغه سره ځینې زړور سړي چې
خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو، لاړل. (۲۷) خو ځینو بېکاره
خلکو وویل: «دغه سړی به څنگه مونږ وژغوري؟» هغوی شاوول
ته په سپکه سترګه وکتل او هغه ته یې سوغاتونه رانه وړل، خو

شاوول د يابيش بنار ازادوي

① په دې وخت کې د عمون پاچا ناحاش روان شو او د يابيش بنار يې چې په جلعاد کې ؤ، کلابند کړ. د يابيش خلکو ناحاش ته وويل: «زمونږ سره يو تړون وکړه، مونږ به تا د خپل مشر په توگه ومنو.» ② ناحاش په ځواب کې وويل: «زه به ستاسو سره په يو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر يو بني سترگه وباسم، ترڅو د ټولو اسراييلو دپاره د رسوايي سبب شي.»

③ د يابيش سپين ږيرو وويل: «مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراييلو ته استازي ولېږو. که چېرې هېچا مونږ ونه ژغورلو، نو بيا به مونږ تاسو ته تسليم شو.»

④ کله چې استازي جبعې ته چې شاوول په کې اوسېده ورسېده، نو خلکو ته يې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. ⑤ په دې وخت کې شاوول د خپلو غويانو شاته د پټي څخه راغی، هغه

پوښتنه وکړه: «خه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟» نو هغوی د یابیش د استازو خبره ورته بیان کړه. ⑥ کله چې شاوول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناخاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زیات په قهر شو. ⑦ هغه یوه جوړه غویان ووژل، هغه یې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسیله یې ټولو اسراییلو ته واستول او خبرداری یې ورکړ: «هر هغه څوک چې د شاوول او سمویل پسې جگړې ته لار نه شي، نو د هغوی د غویانو سره به همداسې عمل وشي.» په دې وخت کې په قوم باندې د خښتن وپره راغله او هغوی ټول سره یوځای راغلل. ⑧ کله چې شاوول هغوی په بازق کې سره راټول کړل، د اسراییلو د خلکو شمېر درې لکه او د یهودیانو شمېر دېرش زره تنه وو. ⑨ دوی هغو استازو ته چې د یابیش څخه راغلي وو، وویل: «خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا د غرمې څخه مخکې وژغورل شی.» کله چې د یابیش خلکو پیغام تر لاسه کړ، هغوی ډېر خوشحاله شول. ⑩ نو عمونیانو ته یې وویل: «سبا به مونږ تاسو ته تسلیم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره یې وکړئ.»

۱۱) په هماغه شپه شاوول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، سهار وختي يې د عمونيانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې يې هغوی ووژل. هغه عمونيان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه کسان هم سره يوځای پاتې نه شول.

۱۲) بيا د اسراييلو خلکو سموييل ته وويل: «هغه خلک څوک وو چې ويل يې چې شاوول بايد زمونږ پاچا نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپارئ چې ويې وژنو!» ۱۳) خو شاوول وويل: «نن به هېڅوک نه وژل کيږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسراييل ژغورلي دي.» ۱۴) نو سموييل خلکو ته وويل: «راشئ چې ټول جلاجال ته لاړ شو او يوځل بيا شاوول د خپل پاچا په توگه اعلان کړو.» ۱۵) بيا ټول قوم جلاجال ته لاړ او د څښتن په حضور کې يې شاوول د خپل پاچا په توگه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی څښتن ته د سلامتۍ نذرانې قربانې کړې او شاوول او د اسراييلو ټولو خلکو يو لوی جشن ونيوه.

د سموييل د خدای په امانی خبرې

① سموييل ټولو اسراييلو ته وويل: «هرڅه چې تاسو زما څخه وغوښتل ما هغه سرته ورسول او تاسو ته مې يو پاچا وټاکه. ② تاسو اوس د خپل مشر په توگه يو پاچا لرئ. زه زور او سپين بږيری شوی يم او دا دی زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. ③ زه حاضر يم، که چېرې ما کوم غلط کار کړی وي ماته د څښتن او د هغه غوره شوي پاچا په مخکې دا حقيقت ووايئ. ايا ما د چا څخه غويی يا خر اخيستی دی؟ ايا ما له چا سره ټگي کړې ده يا په چا باندې مې ظلم کړی دی؟ ايا ما د چا څخه رشوت اخيستی دی؟ که چېرې ما داسې کوم کار کړی وي، نو څه چې ما اخيستي وي هغه به بېرته ورکړم.»

④ قوم ځواب ورکړ: «نه! تا نه زمونږ سره ټگي کړې ده او نه دې په مونږ باندې ظلم کړی دی. د هېچا څخه دې څه نه دي اخيستي.» ⑤ سموييل ځواب ورکړ: «څښتن او د هغه غوره شوی پاچا نن شاهدان دي چې تاسو خلک پوه شوی چې زه په پوره توگه

بې گناه يم.» هغوی ځواب ورکړ: «هو، څښتن زمونږ شاهد دی.»

⑥ سموييل زياته کړه: «دا څښتن ؤ چې موسی او هارون يې وټاکل او ستاسو نیکونه يې له مصر څخه راوويستل. ⑦ اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خدای په وړاندې د شواهدو سره حاضر کړم او تاسو ته هغه ښېگڼې در په یاد کړم چې خدای ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو دپاره کړې دي. ⑧ کله چې يعقوب او د هغه کورنۍ مصر ته لاړل او مصريانو په هغو باندې ظلم کاوه، ستاسو نیکونو د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ. نو هغه موسی او هارون ورواستول او ستاسو نیکونه يې له مصر څخه راوويستل او هغوی يې په دې خاوره کې ځای په ځای کړل. ⑨ خو خلکو خپل څښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی فلسطینيانو، د موآب پاچا او د حاصور د ښار د لښکر قوماندان سيسرا ته په لاس ورکړل او هغوی ورسره جنگ وکړ. ⑩ نو هغوی د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ او ويې ويل: «مونږ گناه کړې ده ځکه چې ای څښتنه، ستا څخه مونږ مخ اړولی دی او د بل او عشتاروت د بتانو عبادت مو کړی دی. مونږ د خپلو دښمنانو څخه وژغوره، نو مونږ به

ستا عبادت وکړو! ﴿١١﴾ بيا څښتن جدعون، باراق، يفتاح او په اخره کې يې زه راواستولم. تاسو يې د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه وژغورلئ، ترڅو په امن کې واوسېږئ. ﴿١٢﴾ خو کله چې تاسو وليدل چې د عمون پاچا ناحاش په تاسو باندې حمله کوي، تاسو ماته وويل: «مونږ پاچا غواړو چې په مونږ باندې حکومت وکړي.» که څه هم څښتن ستاسو پاچا و، خو هغه مو رد کړ. ﴿١٣﴾ اوس دا دی هغه پاچا چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی مو دی. وگورئ، څښتن تاسو ته پاچا ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې حکومت وکړي. ﴿١٤﴾ که چېرې د خپل څښتن خدای درناوی وکړئ، د هغه خدمت وکړئ، هغه ته غوږ ونيسئ او د هغه حکمونو ته غاړه کېږدئ او که چېرې تاسو او ستاسو پاچا د هغه پيروي وکړئ، نو ستاسو هرڅه به ښه وي. ﴿١٥﴾ خو که تاسو څښتن ته غوږ ونه نيسئ او د هغه د حکمونو څخه سرغړونه وکړئ، نو هغه به ستاسو او ستاسو د پاچا په ضد شي. ﴿١٦﴾ نو اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. تاسو به د څښتن هغه لوی کار ووينئ چې ستاسو په مخکې به يې وکړي. ﴿١٧﴾ تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران کې چې د غنمو د لو وخت دی، باران نه ورېږي. زه به دعا وکړم چې څښتن تندر او باران راولېږي.

کله چې داسې وشي، نو تاسو به پوه شئ چې د پاچا په غوښتلو سره
مو د څښتن په وړاندې لويه گناه کړې ده.»

۱۸) بيا سموييل دعا وکړه او په هماغه ورځ څښتن تندر او باران
راولپړه. نو ټول قوم د څښتن او سموييل څخه ډېر ووېرېد ۱۹) او
هغوی سموييل ته وويل: «بناغليه! مهرباني وکړه زمونږ په خاطر
خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې مونږ مړه نه شو. اوس مونږ پوه
شو چې مونږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پاچا په غوښتلو
سره بله گناه هم وکړه.» ۲۰) سموييل ځواب ورکړ: «مه وپېرئ. که
خه هم تاسو ډېر بد کار کړی دی، خو د څښتن څخه مخ مه اړوئ،
بلکې د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. ۲۱) په خوشې بتانو پسې
مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه
چې هغه بې گټې دي. ۲۲) څښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل
قوم پرېږدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل
ځانگړی قوم جوړ کړي. ۲۳) باقي پاتې شوه زما خبره، څښتن دې
داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره
نوره دعا ونه کړم بلکې زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښايم. ۲۴)

یوازي د خښتن څخه ووپرېږئ او په وفاداری سره د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په اړه فکر وکړئ چې ستاسو دپاره یې کړي دي. (۲۵) خو که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ، نو تاسو به د خپل پاچا سره له منځه لاړ شئ.»

سمویل شاوول ملامتوي

(۱) شاوول دېرش کلن ؤ چې پاچا شو او دوه څلوېښت کاله یې په اسراییلو پاچاهي وکړه. (۲) شاوول د اسراییلو څخه درې زره کسان غوره کړل چې دوه زره کسان د هغه سره په مخماس او د بیت ییل په غرنۍ سیمه کې وو او زر کسان د هغه د زوی یوناتان سره په جبعه کې وو چې د بنیامین په سیمه کې ده. پاتې کسان یې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل. (۳) یوناتان په جبع کې د فلسطینیانو په پوسته باندې حمله وکړه او له منځه یې یووړه. فلسطینیانو دا خبره واورېدله. بیا شاوول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنی په غږولو سره عبرانیان جنگ ته راوغواړي. (۴) ټول اسراییلیان خبر شول چې شاوول د فلسطینیانو پوسته له منځه یووړه او فلسطینیانو د

اسراييلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراييلو قوم راوغوښتل شو چې په جلال کې د شاوول سره يوځای شي.

⑤ فلسطينيان سره راټول شول چې د اسراييلو سره جنگ وکړي.

د هغوی سره دېرش زره جنگي گاډی، شپږ زره د اس سپاره او د بحیرې د شگو په شان زیات پیاده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې یې چې د بیت آون په ختیځ کې پروت دی، خپمې ودرولې. ⑥ د اسراييلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبایلو. ځینې اسراييليان په سمخو، ونو، بوټو، د گټونو په منځ کې، په کندو او یا په شاه گانو کې پټ شول. ⑦ نور د اردن د سیند څخه د جاد او جلعاد سیمو ته پورې وتل.

شاوول په جلال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو، له وېرې څخه لږزېدل. ⑧ شاوول اووه ورځې د سمویل انتظار وکړ، لکه څنګه چې سمویل ورته ویلي وو. خو سمویل جلال ته رانغی او خلک د شاوول څخه هرې خواته خپاره کېدل. ⑨ په دې خاطر شاوول وویل: «سوځېدونکې نذرانه او د سلامتی نذرانې راته راوړئ» او شاوول سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړه. ⑩ څنګه چې

هغه د سوځېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزگار شو، سموييل راوړسېد او شاوول د هغه د هرکلي دپاره لار. (۱۱) سموييل پوښتنه وکړه: «څه دې وکړل؟»

شاوول په ځواب کې وويل: «خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلي. برسېره پردې، فلسطينيان په مخماس کې سره راتولېدل. (۱۲) نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطينيان دلته په جلال کې په ما حمله وکړي. څنگه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وگاڼه چې سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړم.»

(۱۳) سموييل ځواب ورکړ: «تا د کم عقلتوب کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په ځای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پاچاهي وکړي. (۱۴) خو اوس به ستا پاچاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خوښې يو سړی پيدا کړی دی چې د هغه د زړه نه خبر دی چې د هغه په قوم باندې پاچا شي.»

١٥) سموييل جلجال پرېښود او په خپله لاره لار. شاوول لار چې د خپلو عسکرو سره يوځای شي، نو پاتې خلک په هغه پسې لارل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنيامين په سيمه کې ده لارل. شاوول خپل لښکر وشمارة، د هغو شمېر شپږ سوه تنه وو.

بې وسلې اسراييل

١٦) شاوول، د هغه زوی يوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو، په جبع کې چې د بنيامين په سيمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطينيانو په مخماس کې خپمې ودرولې وې. ١٧) يرغل کوونکي د فلسطينيانو د خپمو څخه په درېو ډلو کې راووتل، يوه ډله د عفرې خواته چې د شوعال په سيمه کې ده، لاره. ١٨) دوهمه ډله د بيت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډيو سلسلې ته لاره چې ورڅخه د زبوييم دره او دښته ښکاره کېږي.

١٩) په هغو ورځو کې د اسراييلو په ټول هېواد کې اهنگر نه و، ځکه چې فلسطينيانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانيان د تورو او نيزو

د جوړولو څخه منع کړي. ٢٠ ټول اسرایلیان به فلسطیني اهنگرانو ته تلل چې خپلې قلبې، تېرونه او لورونه تېره کړي. ٢١ د بڼاڅی، تېر او د چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د یوې سکې دوه په درېو برخه وه او د قلبې د پال او لور د تېره کولو اجوره دوه چنده وه.

٢٢ په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شاوول او د هغه زوی یوناتان څخه هېڅ اسرایلي عسکر توره یا نېزه نه درلودله.

٢٣ فلسطینیانو د خپلو عسکرو یوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

یوناتان په فلسطینیانو باندې حمله کوي

١ یوه ورځ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې، وویل: «راځه چې د فلسطینیانو پوستې ته چې هغه بلې غاړې ته پرته ده، ورشو.» خو خپل پلار شاوول یې خبر نه کړ. ٢ شاوول په مجرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعي څخه دومره

لېرې نه وه، خېمه درولې وه. نژدې شپږ سوه کسان د هغه سره وو. (۳) د هغوی په منځ کې اخيا کاهن هم ؤ چې سپېڅلی پېشبندي يې اغوستی ؤ. هغه د ايخابود د ورور اخيطوب زوی ؤ. اخيطوب د فينحاس زوی او د عیلي لمسی ؤ، هغه عیلي چې په شیلوه کې د خښتن کاهن ؤ. خلک خبر نه وو چې يوناتان تللی دی. (۴) د غابني په هره خوا باندې چې يوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطينيانو پوستې ته ور تېر شي، دوه لوړ او بنويه گټونه وو چې يو يې د بوصيص او بل يې د سنه په نوم يادېده. (۵) يو د غابني شمال خواته ؤ چې مخماس ته نژدې ؤ او بل يې د جنوب خواته ؤ چې جبع ته نژدې ؤ.

(۶) يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې، وويل: «راځه چې د دغو کافرو فلسطينيانو کمپ ته ورواوړو، کېدای شي چې خښتن زمونږ سره مرسته وکړي. که چېرې خښتن داسې وکړي، هېڅ شی د هغه مخه نه شي نيولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ وي.» (۷) د هغه وسله وړونکي وويل: «هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه

له کومي ستا سره يم.» ۸ یوناتان وویل: «واوره! مونږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښايو. ۹ که چېرې دوی مونږ ته ووايي چې ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو مونږ به په خپل ځای باندې ودرېږو او هغوی ته به نه ورځو. ۱۰ خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ خواته راشئ، نو مونږ به وروخېږو. ځکه چې دا به زمونږ دپاره یوه نښه وي چې څښتن هغوی مونږ ته راتسليم کړي دي.»

۱۱ نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطينيانو پوستې ته وربنکاره کړل. فلسطينيانو وویل: «ګورئ! ځيني عبرانيان د هغو سوريو څخه راوځي په کومو کې چې پټ شوي وو.» ۱۲ بیا هغوی یوناتان او هغه ځوان ته نارې کړې او وپې ويل: «دلته راوخېږئ! مونږ به تاسې ته څه دروښايو!»

يوناتان هغه ځوان ته چې وسلې يې وړلې، وويل: «ما پسې راځه، فلسطينيان څښتن اسرايلو ته په لاس ورکړي دي.» ۱۳ یوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وړونکی ورپسې ؤ. یوناتان په فلسطينيانو باندې حمله وکړه او د هغه

وسله وړونکي هغوی ووژل. (۱۴) په دې لومړنۍ حمله کې یوناتان او د هغه وسله وړونکي شل کسان په نژدې یو جریب ځمکه کې ووژل. (۱۵) نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، میدان، پوستو او یا د حمله کوونکو په منځ کې وو، وپره راپیدا شوه او ځمکه ولړزېدله. هلته یوه لویه وارخطایي وه.

اسراييليان فلسطينيانو ته ماتې ورکوي

(۱۶) د شاوول پهره دارانو چې د بنيامين د سیمې په جبعه کې وو، ولیدل چې فلسطينيان خپاره شول او اخوا او دې خوا یې منډې وهلې. (۱۷) نو شاوول خپلو کسانو ته وویل: «ځواکونه راټول کړئ او وگورئ چې څوک غیرحاضر دي.» کله چې هغوی دا کار وکړ، نو یوناتان او د هغه وسلې وړونکی ځوان عسکر حاضر نه وو.

(۱۸) شاوول اخیا ته وویل: «د خدای د لوظ صندوق راوړه.» (په هغه وخت کې هغه صندوق د اسراييلو سره ؤ.) (۱۹) په داسې حال کې چې شاوول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطينيانو په کمپ کې

گډوډي مخ په زياتېدلو شوه، نو شاوول هغه ته وويل: «اوس صبر وکړه!» (۲۰) هغه وخت شاوول او د هغه ټول خلک سره راتپول شول او د فلسطينيانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی وليدل چې فلسطينيان په وارخطايي سره يو بل وژني. (۲۱) يو شمېر عبرانيان چې مخکې د فلسطينيانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو، هم بېرته راستانه شول او د شاوول او يوناتان سره يوځای شول. (۲۲) نورو چې خپل ځانونه يې د افرایم په غونډيو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطينيان د تېبنتې په حال کې دي، نو هغوی هم په تعقيبولو کې يوځای شول. (۲۳) نو جنګ د بيت آون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ خښتن اسراييل وژغورل.

يوناتان شات خوري

(۲۴) په هغه ورځ اسراييليان په مصيبت کې و، ځکه چې شاوول قوم ته قسم ورکړ او ويې ويل: «د ماښام د رارسېدلو پورې زه غواړم چې د فلسطينيانو څخه بدل واخلم. نو لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې نه مخکې ډوډۍ خوري.» نو هېچا ډوډۍ ونه خوړله. (۲۵) ټول

عسکر ځنگلي سيمې ته راورسېدل او ويې ليدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. (۲۶) کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ويې ليدل چې شات څخېرې خو هېچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شاوول له لعنت څخه وپرېدل. (۲۷) خو يوناتان اورېدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی و، نو د خپلې امسا څوکه يې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گڼين کې يې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخورل او په سترگو يې رڼايي شوه. (۲۸) د عسکرو څخه يو تن هغه ته وويل: «ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ، ويې ويل: «لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ډوډی وخورې! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.» (۲۹) يوناتان ځواب ورکړ: «زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! گورئ زه خپل ځان څومره بڼه احساسوم، ځکه چې ما يو څه شات وخورل! (۳۰) څومره به بڼه وای، که چېرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي، خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور فلسطينيان به هغوی وژلي وای!»

(۳۱) په هغه ورځ اسراييلو د مخماس څخه تر ايالون پورې

فلسطينيان ووژل او هغوی ډېر سترې شول. (۳۲) هغوی د غنیمت په مال باندې حمله وکړه. پسونه، غویان او خوسي چې یې نیول، په هماغه ځای باندې یې حلالول او هغه یې د وینو سره خوړل. (۳۳) چا شاوول ته خبر ورکړ: «گورئ! خلک د خښتن په وړاندې گناه کوي، ځکه چې هغوی غوښه د وینو سره خوري.» هغه ځواب ورکړ: «تاسو خیانت وکړ. یوه غټه تیره په دې ځای کې زما خواته راورغړوئ.» (۳۴) په دې وخت کې هغه وویل: «ورشئ خلکو ته ووايئ: هر یو دې دلته خپل پسه او غویی راولي، حلال دې کړي او ودې خوري. د خښتن په وړاندې گناه مه کوئ او غوښه د وینې سره مه خورئ.» نو په هغه شپه هر یو خپل څاروی راوست او هلته یې حلال کړ. (۳۵) شاوول د خښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ، دا لومړی ځل ؤ چې هغه دا کار وکړ.

(۳۶) شاوول خپلو خلکو ته وویل: «راځئ چې ښکته شو، د شپې له خوا په فلسطینیانو باندې حمله وکړو، د سهار تر رڼایې پورې هغوی لوټ کړو او هېڅوک هم ژوندی پرېږدو.» هغوی ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.» خو کاهن

وویل: «راشئ چې لومړی د خدای سره مشوره وکړو.» (۳۷) نو شاوول د خدای څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ ایا مونږ به په هغوی باندې بریالی کړي؟» خو په هغه ورځ خدای ځواب ورنه کړ. (۳۸) له دې امله شاوول د قوم مشرانو ته وویل: «دلته راشئ او معلومه کړئ چې نن څه گناه شوې ده.» (۳۹) زه د ژوندي څښتن په نوم چې اسراییل ژغوري، قسم خورم چې گناهکار به ووژلی شي که هغه زما زوی یوناتان هم وي.» خو هېچا څه ونه ویل. (۴۰) بیا شاوول هغوی ته وویل: «تاسو ټول هلته ودرېږئ او یوناتان او زه به دلته ودرېږو.» هغوی ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري، هماغه وکړه.»

(۴۱) شاوول د اسراییلو څښتن خدای ته دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتنه، ولې دې نن ماته ځواب رانه کړ؟ ای د اسراییلو څښتن خدایه، ماته د سپېڅلو تیږو په وسیله ځواب راکړه. که چېرې گناه د یوناتان یا زما وي د اوریم په وسیله ځواب راکړه، خو که گناه ستا په قوم اسراییلو کې وي د تمیم په وسیله ځواب راکړه.» په ځواب کې یوناتان او شاوول ته اشاره وشوه او قوم یې گناه و. (۴۲) نو شاوول

وويل: «زما او زما د زوى يوناتان ترمنځ پچه واچوى.» پچه د يوناتان په نامه وختله.

٤٣) بيا شاوول يوناتان ته وويل: «ماته ووايه چې څه دې كړي دي.» نو يوناتان هغه ته ځواب وركړ: «د خپلې امسا په څوكه مې يوازې لږ څه شات وڅښل. كه زما دا كار گناه وي، زه مرگ ته تيار يم.» ٤٤) شاوول هغه ته وويل: «خدای دې ما ووژني، كه چېرې ته ونه وژل شي.» ٤٥) خو خلكو شاوول ته وويل: «ايا يوناتان چې د اسراييلو دپاره يې دا لوى برى گټلى دى، بايد ووژل شي؟ دا ناممكنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي څښتن په نوم قسم خورو چې د هغه د سر يو ويښته به هم كم نه شي. ځكه چې نن ورځ هغه دا كار د خدای په مرسته كړى دى.» نو قوم يوناتان د مرگ څخه خلاص كړ. ٤٦) له هغې وروسته شاوول د فلسطينيانو تعقيبول پرېښودل او فلسطينيان بېرته خپلې سيمې ته لاړل.

د شاوول پاچاهي او كورنى

٤٧ وروسته له دې چې شاوول د اسرايلو پاچاهي ټينگه کړه، هغه د خپل شاوخوا د بنمنانو يعنې د موآبiano، عمونيانو، ادوميانو، فلسطينيانو او د صوبه د پاچاهانو سره جنگ وکړ. په هرځای کې يې چې جنگ کاوه، هغه به بريالی ؤ. ٤٨ هغه په مېرانه جنگ کاوه او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه او اسراييليان يې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چې هغوی لوټ کړي وو.

٤٩ د شاوول زامن يوناتان، يشوي او ملکيشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم ميراب او د کشرې نوم يې ميکال ؤ. ٥٠ د شاوول د بنځې نوم اخينوعم ؤ چې د اخيمعص لور وه. د شاوول د لښکرو د قوماندان نوم ابنير ؤ چې د نير زوی ؤ. نير د شاوول تره ؤ. ٥١ د شاوول پلار قيس او د ابنير پلار نير د ابي بيل زامن وو.

٥٢ تر هغې پورې چې شاوول ژوندی ؤ هغه د فلسطينيانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه يو قوي يا زړور سپری وليده، هغه به يې د خپلو لښکرو په لست کې نيوه.

د عماليقيانو سره جگړه

① سموييل شاوول ته وويل: «زه خښتن راولپرلم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراييلو باندې پاچا شې. نو اوس د خښتن پيغام ته غور ونيسه. ② مطلق قادر خښتن داسې وايي: «زه به عماليقيانو ته د هغه کار سزا ورکړم چې دوی پخوا د اسراييلو سره کړی و. ځکه په هغه وخت کې چې اسراييليان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره يې نيولې وه. ③ اوس لار شه په عماليقيانو باندې حمله وکړه او هرڅه چې د دوی سره دي هغه ټول په پوره توگه له منځه يوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوځوي. يو شی هم ژوندي مه پرېږده. سړي، ښځې، ماشومان او تي رودونکي ماشومان، غويان، پسونه، اوبنان او خره يې ووژنه.»

④ شاوول خپل ځواکونه سره راټول کړل او په طلايم کې يې د هغوی څخه ليدنه وکړه. په هغو کې د اسراييلو څخه دوه لکه او د يهودا څخه لس زره پياده عسکر وو. ⑤ بيا هغه د خپلو عسکرو سره د عماليق ښار ته ورغی او په يو وچ خوږ کې يې کمين ونيوه.

⑥ بيا شاوول قينيانو ته خبرداري ورکړ: «د عماليقيانو څخه لېرې شئ، ترڅو تاسو د هغوی سره يوځای تباہ نه کړم. ځکه کله چې اسراييليان له مصر څخه راوتل، تاسو په هغوی باندې مهرباني او ښه چلند کاوه.» نو قينيان له عماليقيانو څخه لېرې شول. ⑦ شاوول د حويله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختيځ کې دی، جنگ وکړ او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه. ⑧ هغه د عماليق پاچا اجاج ژوندی ونيوه او ټول خلک يې ووژل. ⑨ خو شاوول او د هغه کسانو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی ښه پسونه، غويان، ښه خوشي، وري يا نور هغه څه چې ښه وو، هغه يې ونه وژل. دوی يوازې هغه څاروي ووژل چې کمزوري يا بې ارزښته وو.

څښتن شاوول ردوي

⑩ څښتن سمويل ته داسې وويل: ⑪ «زه پښېمانه يم چې شاوول مې پاچا کړ. هغه زما څخه گرځېدلی دی او زما د حکمونو څخه يې سرغړونه وکړه.» سمويل په قهر شو او ټوله شپه يې څښتن ته زاري وکړه. ⑫ سمويل سهار وختي راپاڅېد او لاړ چې د

شاوول سره لیدنه وکړي. خو هغه خبر شو چې شاوول د کرمل بنار
 ته تللی دی، د خپل ځان د عزت په خاطر یې یو یادگاري خلی
 جوړ کړی دی او بیا جلجال ته تللی دی. ^(۱۳) کله چې سمویل
 شاوول پیدا کړ، شاوول هغه ته وویل: «ای سمویله! څښتن دې تاته
 برکت درکړي. وگوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.» ^(۱۴) سمویل
 پوښتنه وکړه: «نو بیا ولې زه د غویانو او پسونو رمبرې اورم؟» ^(۱۵)
 شاوول ځواب ورکړ: «زما عسکرو دا د عمالیقیانو څخه راوستلي
 دي، هغوی ډېر بڼه پسونه او غویان ساتلي دي چې ستا د څښتن
 خدای دپاره یې قرباني کړي. پاتې مو په پوره توگه له منځه وړي
 دي.» ^(۱۶) سمویل شاوول ته وویل: «غلی شه! غوړ ونیسه، ترڅو د
 څښتن خبره چې تېره شپه یې ماته کړې وه، درته ووايم.» شاوول
 ځواب ورکړ: «ووايه.» ^(۱۷) سمویل وویل: «که څه هم ته خپل ځان
 لوی نه گڼې، ته د اسراییلو د قبیلو مشر یې. څښتن ته غوره کړې
 چې د اسراییلو پاچا شې ^(۱۸) او ته یې د یوې دندې دپاره ولېرلې،
 ویې ویل: «دا گناهکاره قوم عمالیقیان په پوره توگه له منځه یوسه، د
 هغوی سره جنگ وکړه تر هغې پورې چې دوی ټول ووژل شي.» ^(۱۹)
 نو بیا ولې تا د څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنیمت باندې

حمله وکړه؟ ولې هغه څه چې د څښتن په نظر کې بد وو، هغه دې وکړل؟» (۲۰) شاوول وويل: «خو ما د څښتن خبره منلې ده، زه په هغې وظيفې باندې لارم چې څښتن ماته راسپارلې وه. ما عماليقيان په پوره توگه له منځه يووړل او د هغوی پاچا اجاج مې راوست. (۲۱) عسکرو د غنيمت څخه پسونه او غويان واخيستل، يعنې تر ټولو ښه حيوانات چې خدای ته وقف شوي وو، ترڅو هغه په جلدجال کې ستا څښتن خدای ته قرباني کړي.» (۲۲) سموويل وويل: «ايا څښتن په سوځېدونکو نذرانو او قربانيو باندې خوشحاليږي لکه څنگه چې د اطاعت په کولو باندې؟ گوره! هغه ته اطاعت کول د قرباني څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل کول د پسونو د وازگې د قرباني څخه ښه دي. (۲۳) ځکه د هغه په وړاندې ياغيتوب لکه د فال کتلو په شان بد عمل دی او غرور د بت پرستۍ په شان يوه گناه ده. په دې سبب چې تا د څښتن حکم رد کړی دی، نو ته يې د پاچا په توگه رد کړی يې.» (۲۴) شاوول ځواب ورکړ: «هو، ما گناه کړې ده. ما د څښتن د حکم او ستا د لارښوونې څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو کسانو څخه ووپرېدم او څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل. (۲۵) خو اوس تاته سوال کوم چې زما گناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه،

ترخو د خښتن عبادت وکړم.» (۲۶) سموييل ځواب ورکړ: «زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د خښتن حکم نه دی منلی او هغه ته د اسراييلو د پاچاهي څخه رد کړی یې.» (۲۷) څنگه چې سموييل وگرځېده چې لاړ شي، شاوول د هغه د چينې څنډه ونيوله او هغه خیرې شوه. (۲۸) سموييل هغه ته وويل: «نن ورځ خښتن ستا څخه د اسراييلو پاچاهي واخيستله او هغه یې بل چاته ورکړه چې هغه د ستا څخه بڼه دی. (۲۹) د اسراييلو خدای چې لوی او ابدی دی، هغه دروغ نه وايي يا خپله اراده نه بدلوي. هغه انسان نه دی چې خپله اراده بدله کړي.» (۳۰) شاوول بيا زاري کوله، ويل یې: «سمه ده، ما گناه کړې ده. خو زما د قوم د سپين ږيرو او اسراييليانو په مخکې زما عزت وکړه، بېرته زما سره لاړ شه چې ستا د خښتن خدای عبادت وکړم.» (۳۱) نو سموييل بېرته د شاوول سره لاړ او شاوول د خښتن عبادت وکړ.

(۳۲) سموييل وويل: «د عماليقيانو پاچا اجاج ماته راولی.» اجاج په ډاډه زړه هغه ته ورغی، فکر یې کاوه چې په يقين سره د مرگ خطر تېر شوی دی. (۳۳) خو سموييل وويل: «لکه څنگه چې ستا

تورې ډېرې بڼې بې اولاده کړې دي، نو همدارنگه ستا مور به هم بې اولاده شي.» او سموييل اجاج په جلجال کې د خښتن په مخکې ټوټې ټوټې کړې.

٣٤) بيا سموييل رامې ته لاړ او شاوول خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ، ورستون شو. ٣٥) تر هغې پورې چې سموييل ژوندی ؤ هغه بيا هېڅکله شاوول ونه لیده. خو سموييل د شاوول دپاره وير کاوه. خښتن په دې باندې پښېمانه شو چې شاوول يې په اسراييلو باندې پاچا کړی ؤ.

سموييل داود د پاچا په توگه غوره کوي

١) يوه ورځ خښتن سموييل ته وويل: «ترڅو پورې به ته د شاوول دپاره وير کوي؟ هغه مې په اسراييلو باندې د پاچا په توگه رد کړی دی. يو ښکر راواخله، د زيتون د تېلو څخه يې ډک کړه او په بيت لحم کې د يسي کور ته ورشه، ځکه چې د هغه د زامنو څخه مې يو تن غوره کړی دی چې پاچا شي.» ٢) خو سموييل پوښتنه

وکړه: «زه څنگه لار شم؟ که شاوول په دې هکله څه واورې ما به وورښي.» څښتن ځواب ورکړ: «یوه خوسې درسره واخله او ووايه: «زه د دې دپاره راغلی يم چې د څښتن دپاره قرباني وړاندې کړم.»

③ یسې ته بلنه ورکړه چې قرباني ته راشي، زه به دروښایم چې څه باید وکړې. هغه څوک چې زه یې درته ښایم زما دپاره به یې سر په تېلو غوړ کړې.» ④ هغه څه چې څښتن سموییل ته ویلي وو، هغه هماغسې وکړل. کله چې هغه بیت لحم ته ورسېده، د ښار سپین بریږي د وېرې او لړزې سره د هغه سره لیدني کتنې ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: «خیریت خودی؟ په څه خاطر راغلی یې؟» ⑤ هغه ځواب ورکړ: «هو، زه راغلی يم چې څښتن ته قرباني وړاندې کړم، خپل ځانونه پاک کړی او زما سره راشی.» هغه د پاکوالي د مراسمو په سرته رسولو کې د یسې او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته یې هم په قرباني کې بلنه ورکړه.

⑥ کله چې دوی راغلل، سموییل د یسې زوی الیاب ولیده او د خپل ځان سره یې وویل: «هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور کې ولاړ دی په یقین سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.»

٧ خو څښتن هغه ته وويل: «د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر ته گوري، خو زه زړه ته گورم.» ٨ بيا يسي خپل زوی اينداداب راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر شي. خو سموييل وويل: «نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ٩ يسي بيا شمه راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر شي، خو هغه وويل: «څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ١٠ په دې ډول د يسي اووه زامن د سموييل په مخکې تېر شول، خو سموييل هغه ته وويل: «څښتن د دوی څخه يو هم نه دی غوره کړی.» ١١ بيا سموييل د يسي څخه پوښتنه وکړه: «ايا نور زامن لري؟» يسي ځواب ورکړ: «کشر لا تراوسه پاتې دی، خو هغه پسونه خروي.» سموييل وويل: «هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي، مونږ به نه کښېښو.» ١٢ نو يسي هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښايسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې يې درلودلې. څښتن سموييل ته وويل: «هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!» ١٣ سموييل د زيتون د تېلو ښکر راواخيست او د هغه سر يې د خپلو ورونو په مخکې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود

باندي نازل شو. وروسته له هغې سموييل رامې ته ستون شو.

داود د شاوول په دربار کې

①۴ د خښتن روح د شاوول څخه لېرې شو او د هغه په ځای بد روح د هغه د ځورلو دپاره د خښتن له خوا په هغه باندي نازل شو.

①۵ د شاوول خدمتگارانو هغه ته وويل: «وگوره، د خدای له خوا پېريان تا ځوروي. ①۶ نو باداره! مونږ ته امر وکړه، مونږ به داسې يو سړی ولټوو چې د رباب په غږولو باندي ښه پوهيږي. نو کله چې په تا باندي پېريان راشي، هغه سړی به رباب وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.» ①۷ شاوول ومنله او ويې ويل: «زما دپاره داسې يو سړی راپيدا کړئ چې ښه ساز غږوونکی وي او ماته يې راولي.» ①۸ يو خدمتگار ځواب ورکړ: «ما د يسي يو زوی چې د بيت لحم څخه دی، ليدلی دی چې هغه د ساز په غږولو باندي ښه پوهيږي. هغه زړور، ښکلی او هونبیار سړی او همدارنگه يو قوي عسکر دی. د هغه ښه صفت دا دی چې خښتن د هغه سره مل دی.» ①۹ نو شاوول يسي ته استازي واستول چې ورته ووايي: «خپل زوی داود چې د

پسونو ساتنه کوي، ماته راولپړه.» (۲۰) يسي داود د يو سپرلي، يو خر چې په ډوډيو باندې بار و او د شرابو څخه ډک ژي سره يوځای شاوول ته واستاوه. (۲۱) داود شاوول ته راغی او د هغه خدمت يې پيل کړ. په شاوول باندې هغه ډېر گران و او هغه يې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. (۲۲) نو شاوول يسي ته پيغام واستاوه: «داود مې ډېر خونبېري، پرېږده چې هغه زما خدمت وکړي.» (۲۳) هرکله چې د خدای له خوا په شاوول باندې پېريان راتلل، داود به رباب واخيست او غږاوه به يې. نو شاوول به ښه کېده، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به پېريان لېرې کېدل.

جلیات اسراييلو ته د مقابلې بلنه ورکوي

① فلسطینیانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د يهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزيقې ترمنځ يې په افس دمیم کې خپمې ودرولې. (۲) شاوول او اسراييليان سره راټول شول، د ايله په دره کې يې خپمې ودرولې او د فلسطینیانو په وړاندې يې خپلې جنگي کرښې جوړې کړې. (۳) په يوې غونډۍ باندې فلسطینيان او

په بلې غونډې باندې اسراییلیان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

④ د جت د ښار څخه یو اتل چې جلیات نومېده، د فلسطینانو د کمپ څخه د اسراییلیانو د مقابلي دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره ؤ. ⑤ هغه برنجي زغري اغوستي وې چې اووه پنځوس کیلوگرامه وزن یې درلود او برنجي خولی یې په سر وه. ⑥ د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسیله خوندي وې او د اوږو په منځ یې برنجي توره ځوړنده وه. ⑦ د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د میلی په شان پنده وه او د هغې څوکه چې د اوسپنې وه، اووه کیلوگرامه وزن درلود. یو عسکر د خپل سپر سره د هغه په مخکې روان ؤ. ⑧ جلیات ودرېده او په اسراییلو باندې یې غږ وکړ او ویې ویل: «تاسو دلته څه کوئ؟ ولې د جگړې دپاره قطار ولاړ یی؟ زه فلسطینی یم او تاسو د شاوول غلامان یی! د خپلو کسانو څخه یو تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما سره وجنگیږي. ⑨ که چېرې هغه وکولای شي چې زما سره وجنگیږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. خو که چېرې زه په هغه باندې غالب شوم او هغه ووژنم، نو

تاسو به زمونږ غلامان شی او زمونږ خدمت به کوی. (۱۰) نن زه اسراییلیان جگړې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې یو کس غوره کړئ چې زما سره جگړه وکړي!» (۱۱) کله چې شاوول او د اسراییلو لښکر د جلیات دا خبرې واورېدلې، نو هغوی بې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شاوول په نظامي قرارگاه کې

(۱۲) داود د یهودا د بیت لحم د افراتي یسي زوی ؤ. یسي اته زامن درلودل او هغه د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. (۱۳) د هغه درې مشران زامن د شاوول سره جنگ ته تللي وو، مشر یې الیاب، بل یې اییناداب او درېم یې شمه ؤ. (۱۴) داود د یسي په زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران وروڼه یې د شاوول سره پاتې کېدل. (۱۵) خو کله کله به داود د شاوول څخه بیت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي. (۱۶) تر څلوېښت ورځو پورې به جلیات هر سهار او ماښام مخکې کېده او د جنگ دپاره به یې بلنه ورکوله.

١٧) يوه ورځ يسي داود ته وويل: «لس كيلوگرامه نينې شوې

غلې دانې او لس ډوډۍ واخله او په بېره يې خپلو ورونو ته د شاوول قرارگاه ته يوسه. ١٨) لس كلچې پڼير د هغوى قوماندان ته يوسه، وگوره چې ستا وروڼه څنگه دي او بېرته د هغوى څخه يوه نښه راوړه.»

١٩) شاوول د خپلو ټولو عسكرو سره او هم د داود وروڼه د ايله په دره كې وو او د فلسطينيانو سره جنگېدل.

٢٠) داود سهار وختي پاڅېد او يو كس يې د پسونو د ساتنې دپاره د مسوول په توگه پرېښود. داود خواړه واخيستل او څنگه چې يسي هغه ته ويلي وو، هغه لاړ. دى هغه وخت قرارگاه ته ورسېده چې اسراييل خپلې جنگي كرنېې ته وتل او د جگړې نارې يې وهلې. ٢١) د اسراييليانو او فلسطينيانو لښكرې د جگړې دپاره يو بل ته مخامخ ځاى په ځاى شوې. ٢٢) داود خپل شيان د سامانونو ساتونكي ته پرېښودل، د جگړې كرنېې ته يې ورمونده كړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه يې وكړه. ٢٣) په داسې حال كې چې داود د هغوى سره خبرې كولې، فلسطيني اتل جليات چې د جت څخه ؤ، د

خپلو کړنبو څخه راووت. د مخکې په شان یې جگړې ته د رابللو
چیغې ووهلې او داود هغه واورېدلې.

۲۴) کله چې اسرایلیانو جلیات ولیده، هغوی ټول له ډېرې وېرې
د هغه څخه وتښتېدل. ۲۵) اسرایلو به ویل: «تاسو وینئ چې دا سړی
څنگه راوځي چې اسرایل د جگړې دپاره راوپاروي؟ هغه څوک
چې دا سړی ووژني، شاوول پاچا به ورته ډېر انعام ورکړي. هغه به
هم خپله یوه لور هغه ته په نکاح کړي او د هغه د پلار کورنۍ به د
ماليې ورکولو څخه معاف کړي.»

۲۶) داود د هغو کسانو څخه چې د ده سره نژدې ولاړ وو، پوښتنه
وکړه: «څوک چې دغه فلسطینی ووژني او اسرایل د دې رسوایی
څخه خلاص کړي، نو څه به تر لاسه کړي؟ اخر دا کافر فلسطینی
څوک دی چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي؟» ۲۷)
دوی تکرار کړل چې شاوول د هغه چا دپاره چې جلیات ووژني
څنگه انعام ایښی دی.

۲۸) کله چې د داود مشر ورور الیاب د هغو خلکو سره د داود

خبرې واورېدلې، هغه په داود باندې له قهره سور شو او ويې ويل:
 «دلته څه کوي؟ څوک په دښته کې ستا د هغه څو پسونو ساتنه
 کوي؟ زه د ستا د زړه په مغرورۍ او بد نيت باندې پوهېږم، ته يوازې
 د جگړې د سيل دپاره راغلی يې.» (۲۹) داود وويل: «اوس ما څه
 کړي دي؟ ايا د خبرو کولو حق هم نه لرم؟» (۳۰) بيا هغه بل سړي ته
 مخ ورواړاوه او د هغه څخه يې هم هماغه پوښتنه وکړه. هر وخت
 چې هغه پوښتنه کوله، نو هماغه ځواب به يې تر لاسه کاوه.

(۳۱) ځينو خلکو د داود خبرې واورېدلې او هغوی شاوول خبر کړ
 او داود يې راوغوښت. (۳۲) داود شاوول ته وويل: «اعليحضرته،
 هېڅوک بايد د دې فلسطيني څخه ونه وپريږي! ستاسو غلام به لاړ
 شي او د هغه سره به وجنگيږي.» (۳۳) شاوول ځواب ورکړ: «ته به د
 هغه سره څنگه وجنگيږي؟ ته يو بې تجربې ځوان يې او هغه د
 ځوانۍ څخه يو جنگيالی دی.» (۳۴) خو داود شاوول ته وويل:
 «ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو ساتنه کوي. کله چې زمری يا
 اېزه راځي او د رمې څخه وری تښتوي، (۳۵) زه د هغه پسې ورځم،
 هغه وهم او وری د هغه د خولې څخه خلاصوم. که چېرې هغه

وحشي حيوان په ما باندې راوگرځي، هغه له ستوني نيسم او تر مرگه يې وهم. (۳۶) ما زمري او اېرې دواړه وژلي دي او د دې کافر فلسطيني سره به چې د ژوندي خدای لښکري جگړې ته راپاروي هماغه شان عمل وکړم. (۳۷) هغه خښتن چې زه يې د زمريو او اېرو د منگولو څخه ژغورلی يم، هغه به مې د دې فلسطيني له لاسه هم وژغوري. «شاوول ومنله او داود ته يې وويل: «لار شه او خښتن دې ستا سره مل وي.» (۳۸) بيا شاوول داود ته خپل جنگي کالي ورواغوستل. خپلې زغرې يې د هغه په تن کړې او برنجي خولۍ يې ور په سر کړه. (۳۹) داود د شاوول توره په جنگي کاليو باندې وتړله او د روانېدلو کونښن يې وکړ، خو هغه نه شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره عادت نه و. هغه شاوول ته وويل: «زه د دې کاليو سره عادت نه يم او په دې کې نه شم جنگېدلی.» نو ټول يې وويستل. (۴۰) بيا هغه خپله امسا په لاس کې واخيستله، د ويالې څخه يې پنځه ښويې تيرې د خپل ځان دپاره غوره کړې او هغه يې د خپل شپونتوب په کڅوړه کې کېښودلې. مچنوغزه يې په لاس کې وه او هغه فلسطيني ته ورنژدې شو.

داود جلیات وژني

٤١ په همدې وخت کې هغه فلسطينی چې سپر وړونکی یې ورڅخه مخکې روان ؤ، داود ته ورنژدې کېده. ٤٢ هغه داود ته په ځیر وکتل او ویې لیدل چې هغه یو بنایسته او روغ رمت ځوان دی، نو هغه ورته سپک ښکاره شو. ٤٣ هغه داود ته وویل: «دا ډانگ د څه دپاره دی؟ ایا ته فکر کوي چې زه سپی یم؟» هغه د خپلو خدایانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. ٤٤ هغه داود ته وویل: «راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!» ٤٥ داود جلیات ته ځواب ورکړ: «ته زما په وړاندې د تورې، نېزې او خنجر سره راځې. خو زه ستا په وړاندې د مطلق قادر څښتن یعنې د اسراییلو د لښکرو د خدای په نوم چې تا جگړې ته راپارولې دي درځم. ٤٦ دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته تسلیم کړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې کړم. زه به د فلسطینیانو د عسکرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې ویې خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراییلو خدای شته. ٤٧ هرڅوک به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو دپاره تورو یا نېزو ته اړتیا

نه لري. دا د څښتن جنگ دی او هغه به تاسې ټول مونږ ته راتسليم
کړي.»

٤٨ یوځل بیا جلیات د داود خواته ورنژدې کېده او داود د هغه د
مقابلې دپاره په چټکۍ سره د جگړې د کړنې په لور ورمنډه کړه.
٤٩ داود خپل لاس خپلې کڅوړې ته وراوږد کړ، یوه تیره یې
راووېسته، په مچنوغزې باندې یې ګوزاره کړه او جلیات یې په تندي
باندې وويشت. تیره د هغه په تندي کې ورننوتله او هغه پرمخې په
ځمکه باندې پرېوت.

٥٠ نو داود بې له تورې جلیات ته ماتې ورکړه او د مچنوغزې او
تیرې په وسیله یې هغه وواژه. ٥١ داود منډه کړه او د جلیات سر ته
ودرېده، د هغه توره یې د هغه د پوښ څخه راووېستله، هغه یې
وواژه او سر یې ورڅخه پرې کړ. کله چې فلسطینیانو ولیدل چې د
دوی اتل مړ شو، نو دوی وتښتېدل. ٥٢ د اسراییلو او یهودا خلکو
چینغې وهلې او مخ په وړاندې یې منډې کړې. فلسطینیان یې د جت
او د عقرون تر دروازو پورې تعقیب کړل او د هغوی مړي د شعرايم
په لاره کې د جت او عقرون پورې پراته وو. ٥٣ کله چې اسرایلیان

د فلسطينيانو د تعقيبولو څخه راستانه شول، د هغوی قرارگاه يې لوټ کړه. (٥٤) داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ، خو د هغه وسلې يې په خپله خپمه کې کېښودلې.

داود د شاوول په حضور کې وړاندې کيږي

(٥٥) کله چې شاوول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره وروان دی، نو هغه د خپلو لښکرو د قوماندان ابير څخه پوښتنه وکړه: «ای ابيره، هغه د چا زوی دی؟» ابير ځواب ورکړ: «اعليحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهېږم.» (٥٦) پاچا وويل: «دا معلومه کړه چې دا ځوان د چا زوی دی.» (٥٧) نو څنگه چې داود د جليات د وژلو څخه راستون شو، ابير هغه شاوول ته راوست. داود لا د جليات سر په لاس کې نيولی ؤ. (٥٨) شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ای ځوانه، ته د چا زوی يې؟»

داود ځواب ورکړ: «زه ستاسو د خدمتگار يسي بيت لحمي زوی

يم.»

① وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شاوول سره پای ته ورسولې، د شاوول زوی یوناتان او داود سمدلاسه ډېر ښه دوستان شول او داود په یوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر گران شو. ② له هماغې ورځې څخه شاوول داود د خپل ځان سره وساته او هغه یې پرېښود چې د خپل پلار کور ته لاړ شي. ③ یوناتان د داود سره د ملگرتوب تړون وکړ، ځکه چې د هغه سره یې د خپل ځان په شان مینه کوله. ④ یوناتان هغه چپنه چې په تن کې یې وه وویستله او داود ته یې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله توره، لینده او کمربند یې هم هغه ته ورکړل. ⑤ هر چیرته چې به شاوول داود د هر کار دپاره لپره، هغه به یې په بریالیتوب سره سرته رساوه. شاوول هغه د لښکرو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شاوول مامورین خوشحاله شول.

شاوول د داود سره بخپلي کوي

⑥ کله چې داود جلیات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراییلو د ټولو ښارونو څخه ښځې د خوشحالی په

سندرو ویلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شاوول پاچا د هرکلي دپاره راووتلې. (۷) په داسې حال کې چې بنځې گډېدلې هغوی به دا سندره ویله:

شاوول وژلي دي زرگونه خلک

خو داود لس چنده د هغه نه زیات

(۸) دا سندره د شاوول خوبه نه شوه او هغه ډېر په قهر شو، ویې ویل: «هغوی داود ته د لسگونو زرو اعتبار ورکړی دی او ماته یوازې د زرگونو په راتلونکې کې به د هغه څخه پاچا جوړ کړي.» (۹) نو له هماغه وخت څخه شاوول د داود سره بخيلي کوله او په هغه شکمن شو.

(۱۰) د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شاوول باندې پېریان نازل شول او هغه په خپل کور کې لکه د لېوني په شان بدرد ویل. داود لکه د هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شاوول په لاس کې نېزه وه. (۱۱) شاوول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه، د

خپل ځان سره يې وويل: «زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.» خو داود دوه ځلې خپل ځان وژغوره.

۱۲) شاوول د داود څخه وپړېده، ځکه چې څښتن د داود سره ؤ، خو شاوول يې پرېښی ؤ. ۱۳) نو هغه داود د خپل ځان نه لېرې کړ او هغه يې په زرو تنو باندې قوماندان کړ. داود به په جنگي عملياتو کې د خپلو لښکرو مشري کوله. ۱۴) داود به په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ، ځکه چې څښتن د هغه سره مل ؤ. ۱۵) کله چې شاوول وليدل چې داود دومره بريالی دی، نو د هغه څخه نور هم ووپړېده. ۱۶) خو داود د اسراييلو او يهودا په ټولو خلکو باندې گران ؤ، ځکه چې هغوی ته به يې په جنگي عملياتو کې لارښوونه کوله.

داود د شاوول د لور سره واده کوي

۱۷) يوه ورځ شاوول داود ته وويل: «ميراب زما مشره لور ده. هغه به تاته په نکاح کړم په دې شرط چې ته به د يوه زړور او وفادار عسکر په توگه زما خدمت کوي او د څښتن په جنگونو کې

به جنگېږي. «شاوول د خپل ځان سره فکر کاوه: «زه به داود په خپله ونه وژنم، پرېږده چې فلسطينيان دا کار وکړي.»» (۱۸) خو داود شاوول ته وويل: «زه څوک يم او زما د پلار کورنۍ څه ده چې زه د پاچا زوم شم؟» (۱۹) هغه وخت چې داود تيار شو چې د شاوول د لور ميراب سره واده وکړي، شاوول خپله لور عدرييل ته چې د محولا د بنار څخه و، ورکړه.

(۲۰) خو د شاوول بله لور ميکال په داود باندې مينه وه، کله چې شاوول دا خبره واورېدله، هغه خوشحاله شو. (۲۱) هغه د خپل ځان سره وويل: «زه به ميکال داود ته ورکړم. زه به د هغې څخه کار واخلم چې داود په دام کې راگېر کړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژل شي.» نو شاوول د دوهم ځل دپاره داود ته وويل: «ته به زما زوم شي.» (۲۲) نو بيا شاوول خپلو خدمتگارانو ته حکم وکړ: «د داود سره په خصوصي ډول خبرې وکړئ او ورته ووايئ: «پاچا ستا څخه خوشحاله دی او په مونږ ټولو باندې گران يې. ولې نه غواړې د هغه زوم شي؟»» (۲۳) هغوی دا خبرې داود ته تکرار کړې، خو داود ورته وويل: «ايا ستاسو په فکر د پاچا زوم کېدل يوه

کوچنی خبره ده؟ زه یو غریب او بی نومه سپری یم.»

۲۴) د شاوول خدمتگارانو هغه څه چې داود دوی ته ویلي وو، شاوول ته بیان کړل. ۲۵) شاوول هغوی ته امر وکړ چې داود ته ووايي: «هغه څه چې پاچا ستا څخه د مهر په توگه غواړي هغه د سلو فلسطینیانو د سنتی پوستکي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل واخیستل شي.» دا د شاوول پلان ؤ چې داود د فلسطینیانو په لاس ووژل شي. ۲۶) د شاوول خدمتگارانو چې داود ته دا خبرې وکړې هغه په دې خوشحاله شو چې د پاچا زوم شي. نو مخکې له دې چې ټاکلی وخت پوره شي، ۲۷) داود د خپلو کسانو سره لاړ او دوه سوه فلسطینیان یې ووژل. د هغوی د سنتی پوستکي یې راوړل او پاچا ته یې پوره حساب وړاندې کړ، ترڅو هغه د پاچا زوم شي. نو شاوول خپله لور میکال هغه ته په نکاح کړه. ۲۸) شاوول په دې بڼه پوه شو چې څښتن د داود سره دی او دا چې د هغه لور میکال په هغه مینه ده. ۲۹) نو شاوول د هغه څخه نور هم ووپرېده او د ژوند تر پایه پورې د هغه سره دښمن ؤ.

۳۰) د فلسطینیانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه

به يې كوله. خو په هرې جگړې كې به داود د شاوول د نورو
عسكري منصبدارانو په پرتله بريالى ؤ او په ډېر درنښت يادېده.

شاوول هڅه كوي چې داود ووژني

① شاوول خپل زوى يوناتان او خپلو ټولو درباريانو ته وويل
چې داود ووژني، خو داود په يوناتان باندې ډېر گران ؤ ② او هغه
ته يې خبردارى وركړ: «زما پلار شاوول غواړي چې تا ووژني. سبا
سهار په خپل ځان باندې پام كوه، په يو ځاى كې پټ شه او هلته
پاتې شه. ③ زه به ووځم او په هغه پټي كې چې ته هلته پټ يې د
خپل پلار سره به ودرېرم. زه به د هغه سره ستا په اړه خبرې وكړم
او هرڅه چې ما معلوم كړل تا به خبر كړم.» ④ په بل سهار يوناتان
شاوول ته د داود هغه ښه كارونه وړ په ياد كړل چې د هغه دپاره يې
كړي وو. بيا هغه وويل: «ته ولې غواړې چې داود سره بد وكړې؟
هغه خو ستا سره هېڅ بد نه دي كړي. ⑤ كله چې هغه جليات واژه
خپل ژوند يې په خطر كې اچولى ؤ او خښتن اسرايلو ته لوى برى
وركړ. كله چې تا دا برى وليده خوشحاله شوې، نو ولې اوس غواړې

چې د يو بې گناه انسان په وینو لاس ولرې او داود بې سببه ووژني؟»
⑥ شاوول د يوناتان په خبرو باندې قانع شو او د ژوندي څښتن په
نوم يې قسم وخور چې هغه به داود نه وژني. ⑦ نو يوناتان داود
راوغوښت او هغه ته يې د ټولو خبرو اترو بيان وکړ. داود يې شاوول
ته راوست او هغه د پخوا په شان د شاوول خدمت کاوه.

⑧ يوځل بيا د فلسطينيانو سره جگړه پيل شوه، داود په هغوی
باندې حمله وکړه او هغوی ته يې داسې پوره ماتې ورکړه چې
وتښتېدل.

⑨ يوه ورځ شاوول په خپل کور کې ناست ؤ او نېزه يې په لاس
کې وه چې د څښتن له خوا ورباندې پېريان نازل شول. په دې وخت
کې داود رباب غږاوه. ⑩ شاوول هڅه وکړه چې په خپله نېزه باندې
هغه د دېوال سره مېخ کړي، خو داود د هغه څخه خپل ځان وژغوره
او نېزه په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود په منډه وتښتېد.

⑪ شاوول د داود کور ته کسان ولېږل چې د هغه څارنه وکړي
او سهار يې ووژني. خو د داود بڼځې ميکال هغه ته خبر ورکړ: «که

چېرې نن شپه ونه تنبتي، نو سبا به هغوی تا ووژني.» (۱۲) نو میکال داود د کړکۍ له لارې ښکته کړ او هغه په منډه وتښتېد. (۱۳) وروسته هغې کورنۍ بت راواخيست، د داود په کټ باندې يې ځملاوه، د وزو وينستان يې د بت په سر باندې کېښودل او پرستن يې ورباندې واچوله. (۱۴) کله چې شاوول کسان ولېږل چې داود ونيسي، نو میکال هغوی ته وويل: «هغه ناروغ دی.» (۱۵) خو شاوول هغوی بېرته ولېږل چې داود وگوري، هغوی ته يې امر وکړ: «هغه په خپل کټ کې راوړئ چې ويې وژنم.» (۱۶) خو کله چې هغه خلک ورننوتل، ويې ليدل چې په کټ کې بت ؤ او په سر باندې يې د وزو وينستان وو. (۱۷) شاوول د میکال څخه پوښتنه وکړه: «ولې دې زه داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وتښتي؟» میکال په ځواب کې ورته وويل: «داود ماته وويل: 'پرېږده چې وتښتم که نه، نو زه به تا ووژنم.'»

(۱۸) په دې توگه داود وتښتېد، خپل ځان يې سمويل ته چې په رامې کې ؤ، ورساوه او هغه څه چې شاوول ورسره کړي وو هغه ته يې بيان کړل. بيا هغه او سمويل نايوت ته لاړل او هلته پاتې شول.

۱۹) شاوول ته خبر ورسېده چې داود د رامې په نايوت کې دی. ۲۰)
 نو هغه کسان ولېږل چې داود ونيسي، خو کله چې دوی وليدل چې
 د نبیانو يوه ډله د سموييل تر مشرۍ لاندې نبوت کوي، نو د خدای
 روح د شاوول په کسانو باندې نازل شو او دوی هم په نبوت پيل
 وکړ. ۲۱) شاوول ته په دې اړه خبر ورسېده او هغه نور کسان ولېږل
 او دوی هم نبوت وکړ. د درېم ځل دپاره شاوول کسان ولېږل او
 دوی هم نبوت وکړ. ۲۲) اخر هغه په خپله رامې ته روان شو او کله
 چې هغه لويې شاه ته چې په سيخوه کې وه، ورغی او پوښتنه يې
 وکړه: «سموييل او داود چېرته دي؟» هغه ته خبر ورکړای شو چې
 هغوی د رامې په نايوت کې دي. ۲۳) څنگه چې هغه نايوت ته روان
 ؤ، د خدای روح په هغه باندې هم نازل شو او په تلوو کې يې نبوت
 کاوه، ترڅو چې هلته ورسېده. ۲۴) هغه خپل کالي وويستل او د
 سموييل په مخکې يې نبوت کاوه، هغه ټوله ورغ او ټوله شپه لوڅ
 پرېوت. له دې امله خلک وايي: «ايا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟»

يوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتبتي

① وروسته داود د نايوت څخه چې په رامه کې ؤ ووتنېد،

يوناتان ته ورغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «ما څه کړي دي؟ زما جرم څه دی؟ ما څه گناه کړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه کوي؟» ② يوناتان ځواب ورکړ: «خدای دې نه کوي! ته به هېڅ کله

ونه وژل شي! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي يا نه، ماته يې وايي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پته کړي؟ دا رښتيا نه

ده!» ③ خو داود قسم وخور او ويې ويل: «ستا پلار په دې بڼه پوهيږي چې زه په تا باندې گران يم. هغه داسې پرېکړه کړې ده هغه پلان چې زما په اړه يې لري ته بايد ورڅخه خبر نه شي، ځکه چې ته به خفه شي. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم

خورم چې زما او د مرگ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله پاتې ده.» ④ يوناتان وويل: «هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا دپاره وکړم.»

⑤ نو داود وويل: «گوره، سبا د نوې مياشتې اختر دی او زه بايد د پاچا سره ډوډۍ وخورم، خو اجازه راکړه چې لار شم او د درېمې

ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ کړم. ⑥ که

چېرې ستا پلار زه ياد کړم، نو ورته ووايه چې داود زما څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل بنار بيت لحم ته لار شي. هلته د هغه د

ټول خاندان دپاره د کلنی قربانی کولو وخت دی. (٧) که چېرې هغه ووايي: «ډېره بڼه ده نو زما خیر به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر په قهر شي، نو ته به پوه شي چې هغه نیت لري چې ماته زیان ورسوي. (٨) زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د خښتن په نوم دې زما سره کړی ؤ ودرېږه، خو که چېرې زه گناهکار یم، نو ته مې په خپله ووژنه! خپل پلار ته دې ولې ما ورولې چې ووژل شم؟» (٩) یوناتان وویل: «داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوی وای چې زما پلار نیت لري چې تاته زیان درورسوي، ایا تاته به مې خبر نه وای درکړی؟» (١٠) داود پوښتنه وکړه: «که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر راکړي؟» (١١) یوناتان ځواب ورکړ: «راځه چې پتیبو ته لار شو.» نو هغوی یوځای هلته لاړل.

(١٢) بیا یوناتان داود ته وویل: «زه د خښتن، د اسراییلو د خدای په حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه بل سبا تر همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نیت معلوم کړم. که چېرې د هغه چلند ستا په هکله بڼه ؤ، زه به تاته خبر درولېږم. (١٣) که چېرې هغه تاته د

زيان رسولو اراده لري، نو خښتن دې ماته سخته سزا راكړي، كه تاته مې په دې هكله خبر درنه كړ او ته مې په سلامتۍ سره لېرې ونه لېرلې. خښتن دې ستا سره وي لكه څنگه چې زما د پلار سره ؤ. (۱۵-۱۴) ستا دې په ياد وي، وروسته له دې چې خښتن ستا ټول دښمنان د ځمكې له مخ څخه ورك كړل، د خښتن په شان دوستي او مهرباني نه يوازې ماته بلكې زما نه وروسته زما اولادې ته هم ښكاره كړې.» (۱۶) نو يوناتان د داود د كورنۍ سره تړون وكړ، ويې ويل: «كه چېرې دا تړون مات شي، خښتن دې هغو خلكو ته سزا وركړي چې دا تړون يې مات كړى دى.»

(۱۷) يوناتان يوځل بيا داود مجبور كړ چې خپل قسم تاييد كړي چې د هغه سره مينه لري. ځكه چې په يوناتان باندې داود دومره گران ؤ لكه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران ؤ. (۱۸) هغه وخت يوناتان هغه ته وويل: «څرنگه چې سبا د نوې مياشتې اختر دى، نو خلك به خبر شي، ځكه چې ستا ځاى به په دسترخوان كې خالي وي.» (۱۹) سبا نه بل سبا ماښام هغه ځاى ته زړ لار شه چېرته چې ته مخكې پټ شوى وي او هلته د تېرو د ډېرۍ تر شا انتظار كوه. (۲۰)

زه به درې غشي د هغې په څنگ کې دروولم چې داسې گومان وشي چې زه يوه نښه ولم. (۲۱) بيا به زه يو هلک ولېرم او ورته به ووايم: لار شه او غشي راپيدا كړه. كه هغه ته مې وويل چې گوره، غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. (۲۲) خو كه زه هغه ته داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېري، نو ته بايد لار شي. (۲۳) هغه تړون چې زما او ستا ترمنځ شوی دی، یاد ساته. څښتن به تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.»

(۲۴) نو داود په پټيو کې پټ شو. كله چې د نوې مياشتې اختر راوړسېد، پاچا د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی (۲۵) او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې كښېناست. يوناتان مخامخ او ابنيړ د شاوول تر څنگ ناست وو، خو د داود ځای خالي ؤ. (۲۶) خو شاوول په هغه ورځ هېڅ ونه ويل، ځكه هغه فكر كاوه: «داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه يې د دود له مخې ناپاك كړی دی. په يقين سره هغه ناپاك دی.» (۲۷) خو په راتلونكې ورځ چې د

مياشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځای بيا خالي ؤ. نو شاوول د خپل زوی يوناتان څخه پوښتنه وکړه: «د يسي زوی ولې نه پروږې ته راغی او نه نن؟» (۲۸) يوناتان په ځواب کې وويل: «هغه زما څخه هيله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بيت لحم ته لاړ شي. (۲۹) داود وويل: ماته اجازه راکړه چې لاړ شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په ښار کې قرباني کوي او زما ورور ماته امر کړی دی چې هلته واوسم. که ته زما څخه خوشحاله يې، ما پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل خپلوان ووينم. نو ځکه هغه د پاچا دسترخوان ته نه دی راغلی.»

(۳۰) شاوول په يوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته يې وويل: «ته زما زوی نه يې، ته خاين يې! زه پوهېږم چې ستا دا خونبه ده چې د يسي زوی ته وفادار اوسې. وشرمېږه! او ستا مور دې هم وشرمېږي چې ته يې زېږولی يې. (۳۱) ايا په دې نه پوهېږې تر هغه چې د يسي زوی ژوندی وي، ته به هېڅکله د دې ملک پاچا نه شي؟ نو اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله، ځکه چې هغه بايد ووژل شي!» (۳۲) يوناتان پوښتنه وکړه: «هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه کړې ده؟» (۳۳) په دې وخت کې شاوول خپله نېزه په يوناتان

پسې گوزاره کړه چې هغه ووژني او يوناتان پوه شو چې په رښتيا د ده پلار پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. ^(۳۴) يوناتان په ډېر قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د مياشتني په دوهمه ورځ يې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندې غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ.

^(۳۵) لکه څنگه چې دوی يو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار يوناتان پتيو ته لاړ چې د داود سره وگوري. يوناتان يو ځوان هلک د ځان سره يووړ ^(۳۶) او هغه ته يې وويل: «منډه کړه او هغه غشي چې زه يې ولم، راپيدا کړه.» هلک منډه کړه او يوناتان يو غشی وويشت چې د هلک څخه تېر شو. ^(۳۷) کله چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلی و، يوناتان په هلک باندې غږ وکړ: «ايا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟» ^(۳۸) بيا يوناتان د هغه هلک پسې چيغې کړې: «بېره وکړه! زر لاړ شه! مه ودرېره!» هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. ^(۳۹) هلک پوه نه شو چې دا څه معنی لري. يوازي يوناتان او داود پوهېدل. ^(۴۰) نو يوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته وېي ويل: «لاړ

شه او دا بنار ته يوسه.»

④۱ وروسته له هغې چې هلک لار، داود د تيرو د ډېرې له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او درې ځله د درناوي په خاطر يوناتان ته په ځمکې باندې پرمخې پرېوت. کله چې هغوی يو بل ښکلول نو هغوی دواړو ژړل، د داود خفگان د يوناتان نه هم زيات وو. ④۲ يوناتان داود ته وويل: «په خير لار شه، ځکه چې مونږ يو د بله سره د څښتن په نوم د دوستۍ قسم خوړلی دی او ويلي مو دي چې څښتن دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې ترمنځ شاهد وي.» له هغې وروسته داود لار او يوناتان بېرته بنار ته ستون شو.

د شاوول له لاسه د داود تښتېدل

① داود اخيملک کاهن ته چې په نوب کې ؤ، ورغی. اخيملک په لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه يې ترې وکړه: «ولې يوازې راغلی يې او څوک درسره نشته؟» ② داود په ځواب

کې وويل: «پاچا ماته يو کار راسپارلی دی او راته ويلی يې دي چې هېڅ څوک بايد ستا د دندې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سړيو ته ويلی دي چې ما سره دې په يوه ټاکلي ځای کې وگوري. (۳) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ يا کوم بل څه که لرې ماته يې راکړه.» (۴) خو کاهن هغه ته په ځواب کې وويل: «زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بياهم يو څه سپېڅلې ډوډۍ شته. تاسو کولای شئ چې هغه وخورئ، خو په دې شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې وختونو کې بڼځو ته نژدې شوي نه وي.» (۵) داود ځواب ورکړ: «بې له شکه چې مونږ بڼځو ته نه يو نژدې شوي. کله چې مونږ په دنده کې يو، زه هېڅکله خپلو سړيو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی بايد حتی په عادي دندو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په يوې ځانگړې دنده کې يو.» (۶) نو کاهن هغه سپېڅلې ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توگه به يې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به يې توده ډوډۍ کېښودله.

٧) داسې وشوه چې دواغ ادومي د شاوول د شپنو مشر په هماغه ورځ هلته ؤ، ځکه چې د پاکوالي مراسم يې په ځای کول.

٨) داود اخيملک ته وويل: «ايا ستا سره توره يا نيزه شته چې ماته يې راکړې؟ د پاچا حکم زه مجبور کړم، ترڅو په داسې بېرته لاړ شم چې ما دومره وخت پيدا نه کړ چې خپله توره يا کومه بله وسله راواخلم.» ٩) اخيملک ځواب ورکړ: «ما سره د فلسطيني جليات يعنې د هغه چا توره شته چې تا د ايله په دره کې وواژه. هغه توره ما په يوه ټوکر کې تاوه کړې ده او هغه د کاهن د سپېڅلي پېشبند شاته ده، که چېرې غواړې نو وايې خله. دلته بې له دې توري بله نشته.» داود وويل: «هغه ماته راکړه، دا تر ټولو بڼه توره ده.»

١٠) نو داود په هماغه ورځ لاړ، د شاوول څخه وتښتېد او د جت پاچا اخيش ته يې ځان ورساوه. ١١) خو د اخيش درباريانو هغه ته وويل: «ايا دا داود، د خپل هېواد پاچا نه دی؟ دا هغه سړی دی چې د هغه په اړه به بنځو د گډا کولو په وخت کې دا سندري ويلې:

شاوول وژلي دي زرگونه خلک

خو داود لس چنده د هغه نه زيات»

۱۲) د هغوی خبرو په داود باندې ډېره اغیزه وکړه او د اخیش پاچا
څخه ډېر زيات ووپرېده. ۱۳) نو کله چې داود د هغوی سره و، هغه
خپل ځان په لپونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی
ونيسي، نو هغه د لپوني په شان عمل کاوه. هغه به په دروازو باندې
کرنې وېستلې او په خپله بريره باندې به يې لارې تويولې. ۱۴) نو
اخيښ خپلو درباريانو ته وويل: «گورئ! دا سپری لپونی دی! هغه مو
ولې ماته راوستلی دی؟ ۱۵) ایا لږ لپونيان لرم؟ ولې دې بل هم
راوست چې خپل د لپونتوب په حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه
غواړم چې هغه زما مانی ته راننوخې.»

داود ادولام او مصفه ته ځي

۱) داود د جت څخه لار او د ادولام سمخې ته وتښتېد. کله چې
د هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ واورېدل چې هغه هلته دی، نو
دوی هلته د هغه سره يوځای شول. ۲) هغه خلک چې په تکليف

کې وو یا پوروي وو یا شکایت یې درلود، داود ته راتپول شول او هغه د دوی مشر شو. شاوخوا خلور سوه سپري د هغه سره وو.

③ داود له هغه ځای څخه د موآب مصفې بنار ته لاړ او د موآب پاچا ته یې وویل: «مهرباني وکړئ، زما مور او پلار ته اجازه ورکړئ چې راشي او ستاسو سره پاتې شي، تر هغې پورې چې زه پوه شم چې خدای به زما دپاره څه کوي.» ④ نو داود خپل مور او پلار د موآب پاچا ته بوتلل او دوی د هغه سره تر هغه وخته پورې پاتې شول، ترڅو پورې چې داود په یو خوندي ځای کې پټ و.

⑤ یوه ورځ جاد نبي داود ته وویل: «دلته مه پاتې کېږه، د یهودا خاورې ته لاړ شه.» نو داود لاړ او د حارث ځنگل ته ورغی.

د کاهنانو عام وژنه

⑥ یوه ورځ شاوول په جبعه کې په یوې غونډۍ باندې د غز د ونې لاندې نېزه په لاس ناست و او ټول افسران یې د هغه په شاوخوا کې ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سپري

پیدا شول. ٧ هغه خپلو افسرانو ته وویل: «ای د بنیامین خلکو! واورئ، ایا د یسی زوی به تاسو ټولو ته ځمکې او د انګورو باغونه درکړي؟ ایا هغه به تاسو د زر کسيزه ډلې قوماندانان او یا د سل کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي؟ ٨ ایا د دې دپاره تاسو زما په ضد دسیسه جوړوئ؟ تاسو یو هم ماته ونه ویل چې زما خپل زوی د داود سره لاس یو کړی دی. هېڅوک نشته چې په ما زړه وسوځوي یا ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همداوس زما د وژلو دپاره موقع لټوي او زما زوی هغه هڅولی دی!» ٩ خو ادومي دواغ چې د شاوول د افسرانو سره ولاړ ؤ، وویل: «ما د یسی زوی ولیده چې په نوب کې د اخیټوب زوی اخیملک ته راغی. ١٠ اخیملک د خښتن څخه پوښتنه وکړه چې داود باید څه وکړي او وروسته هغه داود ته یو څه خواږه او د فلسطیني جلیات توره ورکړه.»

١١ نو شاوول پاچا د اخیټوب زوی اخیملک کاهن او د هغه د پلار ټوله کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو، راوغوښتل او د ده حضور ته حاضر شول. ١٢ شاوول وویل: «ای د اخیټوب زوی، واوره!» هغه ځواب ورکړ: «هو، بناغلیه، زه ستاسو په خدمت

کې يم.» ۱۳) شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «تا او د يسي زوی ولې زما په ضد دسيسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او موقع لټوي چې ما ووژني!»

۱۴) اخيملک په ځواب کې وويل: «ستاسو په افسرانو کې داود تر ټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او په شاهي دربار کې هر يو د هغه درناوی کوي.» ۱۵) هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره کړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه ځايه چې ستاسو په ضد دسيسې خبره ده، نو تاسو اعليحضرت بايد په ما او همدارنگه زما په کورنۍ باندې تور ونه لگوي، د دې خبرې څخه زه هېڅ خبر نه يم!» ۱۶) پاچا وويل: «ای اخيملکه! ته او ستا د پلار ټوله کورنۍ بايد ووژل شي.» ۱۷) په دې وخت کې پاچا هغه ساتونکو ته چې د ده په څنگ کې وو، امر وکړ: «د څښتن کاهنان ووژني، ځکه چې دوی هم د داود پلويان دي. دوی پوهېدل چې هغه تبتي، خو بياهم دوی زه خبر نه کړم.» خو د پاچا ساتونکو ونه غوښتل چې د څښتن په کاهنانو باندې لاس پورته کړي او هغوی ووژني.» ۱۸) نو شاوول ادومي دواغ ته وويل: «ته

هغوی ووژنه!» او دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ یې پنځه اتیا کاهنان چې د کتان سپېڅلي پېشبندونه به یې اغوستل، ووژل. (۱۹) وروسته نوب د کاهنانو ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د ښځو او سړیو نه نیولې تر کوچنیانو او ټي رودونکو ماشومانو پورې یې ټول ووژل. حتی غویان، خره او د هغوی پسونه یې هم ژوندي پرېښودل.

(۲۰) خو ایباتار چې د اخیملک د زامنو څخه او د اخیټوب لمسی ؤ، وټنټېد او لاړ چې د داود سره یوځای شي. (۲۱) هغه داود ته خبر ورکړ چې شاوول د څښتن کاهنان ووژل. (۲۲) داود ایباتار ته وویل: «کله چې ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته ولیده، زه پوه شوم چې هغه به خامخا شاوول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د مړینې مسوولیت زما په غاړه دی. (۲۳) زما سره پاتې شه او مه وپرېره. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به زما سره خوندي یې.»

داود د قعیلي ښار ژغوري

① يوه ورځ داود ته خبر ورسېده چې فلسطينيانو د قعيلې په
بنار باندې حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. ② نو هغه د خښتن
خڅه پوښتنه وکړه: «ايا زه لار شم او په فلسطينيانو باندې حمله
وکړم؟» خښتن ځواب ورکړ: «هو، په هغوی باندې حمله وکړه او
قعيله وژغوره.» ③ خو د داود کسانو هغه ته وويل: «مونږ دلته په
يهودا کې وپرېږو، نو که د فلسطينيانو د ځواکونو مقابلې دپاره قعيلې
ته لار شو، زمونږ وېره به نوره هم زياته شي.» ④ داود يوځل بيا د
خښتن خڅه پوښتنه وکړه او خښتن هغه ته ځواب ورکړ: «قعيلې ته
لار شه، ځکه چې زه به فلسطينيان تاته تسليم کړم.» ⑤ نو داود د
خپلو سړيو سره قعيلې ته لار او د فلسطينيانو په ځواکونو باندې يې
حمله وکړه. د هغو خڅه يې زيات ووژل او د هغوی څاروي يې
يووړل. په دې ډول داود د قعيلې بنار وژغوره.

⑥ کله چې ابياتار د اخيملک زوی وتښتېد او په قعيله کې د
داود سره يوځای شو، سپېڅلی پېښند يې له ځان سره راوړ. ⑦
شاوول ته خبر ورسېده چې داود قعيلې ته تللی دی، هغه وويل:
«خدای هغه ماته راتسليم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي

دروازو لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.» ۸ نو شاوول خپل ټول
ځواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعیلي ته لار شي او داود او
د هغه سړي کلابند کړي.

۹ کله چې داود واورېدل چې شاوول په هغه باندي د حملې
کولو نیت لري، هغه ایياتار کاهن ته وویل: «سپېڅلی پېشېند دلته
راوړه.» ۱۰ داود دعا وکړه: «ای څښتنه، د اسراییلو خدایه! ما
اورېدلي دي چې شاوول نیت لري چې قعیلي ته راشي او ښار زما
یعنې ستا د غلام په خاطر له منځه یوسي.» ۱۱ ایا د قعیلي ښاریان به
ما شاوول ته وسپاري؟ ایا لکه څنگه چې مې اورېدلي دي شاوول به
په رښتیا سره راشي؟ ای څښتنه، د اسراییلو خدایه، زه تاته زاري
کوم چې ځواب راکړه!» څښتن ځواب ورکړ: «شاوول به راشي.» ۱۲
داود پوښتنه وکړه: «ایا د قعیلي ښاریان به ما او زما سړي شاوول
ته وسپاري؟» څښتن وویل: «هغوی به تاسو وسپاري.» ۱۳ نو داود
او د هغه سړي چې شمېر یې شپږ سوه تنه وو، د قعیلي څخه لاړل او
د یو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شاوول ته خبر ورسېده
چې داود د قعیلي څخه تښتېدلی دی، نو هغه خپل د تگ پلان

داود په غرونو کې

①۴ داود د زيف د دښتې په غرنۍ سيمه کې په خوندي ځايونو کې اوسېده. شاوول تل هڅه کوله چې هغه پيدا کړي، خو خداى داود هغه ته په لاس نه ورکاوه.

①۵ کله چې داود په حورش کې د زيف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو چې شاوول د هغه د وژلو دپاره راوتلى دى. ①۶ د شاوول زوى يوناتان حورش ته د داود ليدلو ته ورغى او هغه ته يې ډاډ ورکړ چې خداى ستا سره مل دى. ①۷ يوناتان وويل: «مه وپرېره، زما پلار به ونه شي کولای چې تا پيدا کړي. ته به په اسرايلو باندې پاچا شي او زه به په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما پلار شاوول هم په دې باندې پوهيږي.» ①۸ هغوى دواړو د خښتن په حضور کې تړون وکړ. بيا يوناتان کور ته لاړ، خو داود په حورش کې پاتې شو.

①۹ د زيف خلک شاوول ته چې په جبعي کې اوسېده لاړل او

ورته ويې ويل: «داود زمونږ په سيمه کې، په حورش کې د خيله په غره کې چې د يهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی. (۲۰) اعليحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خوښه وي راشئ او مونږ د دې مسووليت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو.» (۲۱)

شاوول ځواب ورکړ: «څښتن دې تاسو ته برکت درکړي، ځکه چې تاسو په ما باندې ډېره مهرباني کوي.» (۲۲) شاوول زياته کړه: «لاړ شئ، نور تياري هم ونيسئ او معلومه کړئ چې داود د عادت له مخې چيرته ځي او چا دی په هغه ځای کې ليدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی. (۲۳) د هغه د پټېدلو ټول ځايونه معلوم کړئ او د ښکاره معلوماتو سره بېرته ماته راشئ. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لاړ شم، که چېرې د يهودا د سيمې په هره قبيله کې وي، زه به يې پيدا کړم.»

(۲۴) نو دوی رخصت شول او د شاوول څخه مخکې زيف ته لاړل. داود او د هغه کسان د معون په دښته کې وو يعنې د يهودا د دښتې د جنوبي برخې په يوه دره کې. (۲۵) شاوول او د هغه کسانو په لټولو پيل وکړ، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېده، هغه يو

لوی گټ ته چې د معون په دښته کې و لار او هلته پاتې شو. کله چې شاوول دا واورېدل، نو داود پسې د معون دښتې ته لار. (۲۶)

شاوول د یو غره یوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ ته تلل او بیرته یې کوله چې د شاوول څخه وتښتي. څنگه چې شاوول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سړیو ته نژدې کېدل چې دوی ونیسي، (۲۷) یو استازی شاوول ته راغی او ویې ویل: «زر راشه! فلسطینیانو زمونږ په خاورې حمله کړې ده.» (۲۸) نو شاوول د داود تعقیبول پرېښودل او لار چې د فلسطینیانو سره وجنگېږي. له دې امله دا ځای «د تښتې د گټ» په نوم یاد شو. (۲۹) داود لار او د عین جدي په خوندي ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شاوول ووژني

۱) کله چې شاوول د فلسطینیانو سره د جنگ څخه وروسته راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عین جدي په دښته کې دی.

۲) شاوول په اسراییلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره کسان واخیستل او لار چې د غرنۍ وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه

سړي ولټوي. ③ هغه په لاره کې د پسونو د پندېدلو ځای ته نژدې یوې سمخې ته ورغی او لار چې خپل حاجت رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سړي په کې په اخرنی څنډه کې پټ شوي وو. ④ د داود سړيو هغه ته وویل: «دا ستا دپاره یوه موقع ده! څښتن تاته ویلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسلیم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره یې وکړې.» داود غلی لار او بې له دې چې شاوول پوه شي د هغه د چپني څخه یې یوه ټوټه غوڅه کړه. ⑤ له هغې وروسته د داود وجدان نارامه شو، ځکه چې د هغه د چپني ټوټه یې غوڅه کړې وه. ⑥ هغه خپلو کسانو ته وویل: «څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پاچا په توګه غوره کړی دی، زیان ورسوم! زه باید هغه ته ډېر لږ زیان هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوی پاچا دی.» ⑦ په دې خبرو داود خپل سړي ورتل او هغوی یې پرېښودل چې په شاوول باندې حمله وکړي. شاوول سمخه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

⑧ داود هم د سمخې څخه راووت او شاوول ته یې غږ وکړ:

«اعلیٰ حضرتہ! زما بادارہ!» کله چې شاوول شاته وکتل، داود د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. ^(۹) هغه شاوول ته وويل: «ولې د خلکو خبرې اورئ چې وايي: «پام کوه، داود غواړي چې تاته زیان ورسوي؟» ^(۱۰) تاسو په خپله ولیدل چې همدا اوس په دې سمخه کې خښتن ماته په لاس راگرئ. زما ځینو کسانو زه وهڅولم چې تاسو ووژنم، خو ما درباندي رحم وکړ. هغوی ته مې وويل: «زه به هېڅکله خپل بادار ته زیان ونه رسوم، ځکه چې خښتن هغه غوره کړی دی چې پاچا شي.» ^(۱۱) وگوره، ای زما پلاره، زما په لاس کې څه شی دی! لیدلی شې چې داستا د چينې یوه ټوپه ده. ما کولای شول چې تا ووژنم، خو د هغې په ځای مې یوازې ستا چینه غوڅه کړه. یقین وکړه چې زه ستا په ضد د یاغیتوب یا تاته د زیان رسولو په فکر کې نه یم. ما ستا سره غلطی نه ده کړې، خو ته زما د وژلو په لټه کې یې. ^(۱۲) خښتن دې قضاوت وکړي چې زموږ څخه کوم یو ملامت دی! خښتن دې ستا څخه د هغو بدو کارونو بدله واخلي چې زما سره دې کړي دي، خو سره له دې به زه ډېر لږ زیان هم تاته در ونه رسوم. ^(۱۳) لکه چې پخوانی متل دی: «بد کارونه یوازې د بدو خلکو په وسیله ترسره کېږي، نو زه به تاته زیان ونه

رسوم. ﴿١٤﴾ د اسراييلو پاچا د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو څوک تعقیبوی؟ مړ سپی؟ یا ورږه؟ ﴿١٥﴾ څښتن به قضاوت کوي او هغه به دا پرېکړه کوي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی. هغه دې دا موضوع وڅپړي، زما دفاع دې وکړي او ستا د لاس څخه دې ما وژغوري.»

﴿١٦﴾ کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شاوول پوښتنه وکړه: «ای داوده زما زویه! ایا دا په رښتیا ته یې؟» او په لوړ اواز یې په ژړا پیل وکړ. ﴿١٧﴾ شاوول زیاته کړه: «ته زما څخه ډېر نېک یې. تا زما سره بڼه چلند، خو ما ستا سره بد چلند کړی دی. ﴿١٨﴾ تا نن ونښودله چې زما سره دې بڼېگڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسلیم کړم، خو تا ونه وژلم. ﴿١٩﴾ کله چې یو کس خپل دښمن پیدا کړي ایا هغه به یې له زیان رسولو پرېږدي؟ د هغه چلند په سبب چې نن دې زما سره وکړ، څښتن دې تاته اجر درکړي. ﴿٢٠﴾ اوس زه په دې باندي یقین لرم چې ته به پاچا شي او ستا پاچاهي به په اسراييلو باندي ټینگه شي. ﴿٢١﴾ خو د څښتن په نوم قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژني او زما نوم به زما د پلار د کورنی څخه له

منځه نه وړې.» (۲۲) نو داود د شاوول دپاره قسم وخور. وروسته له هغه شاوول خپل کور ته ستون شو، خو داود او د هغه سړي خپل خوندي ځای ته لاړل.

د سموييل مړينه

(۱) هغه وخت راوړسېد چې سموييل مړ شو. ټول اسراييليان راټول شول او د هغه دپاره يې وير وكړ. هغه يې په رame کې په خپله ځمکه کې بنځ كړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ايجاليل

(۲-۳) په هغه ځای کې د کاليب د قبيلې څخه يو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې يې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې يې درلودلې. د هغه ښځه ايجاليل ښکلې او هونښياره وه، خو نابال سخت او بدخويه سړی ؤ.

نابال په کرمل کې خپل پسونه سکولول (۴) او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ، دا خبره یې واورېدله. (۵) نو لس تنه ځوانان یې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پیدا کړي او د ده سلامونه هغه ته ورسوي. (۶) داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: «خوشحاله او ژوندی اوسې! تاسو ته او ستاسو کورنۍ ته بڼه روغتیا غواړم! هغو ټولو ته چې ستاسو سره دي، هم روغتیا غواړم! (۷) ما واورېدل چې د پسونو د سکولولو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بد چلند نه ؤ کړی. ټول وخت چې هغوی په کرمل کې وو د هغوی څخه هېڅ شی ورک نه شو. (۸) د خپلو خدمتگارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن ځانگړې ورځ ده. له دې امله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ. مهرباني وکړئ څه چې راکولای شی مونږ او خپل زوی داود ته یې راکړئ.»

(۹) د داود کسان راوړسېدل او د داود په نوم یې نابال ته پیغام ورکړ. بیا هغوی د ځواب دپاره منتظر شول. (۱۰) نابال د داود خدمتگارانو ته په ځواب کې وویل: «داود څوک دی؟ د یسې زوی

څه کار کوي؟ په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه
تښتي. (۱۱) ایا هغه ډوډۍ، اوبه او غوښه چې د خپلو پسونو
سکولونکو دپاره مې تیار کړي دي، واخلم او هغو خلکو ته يې
ورکړم، چې زه نه پوهېږم د کوم ځای څخه راغلي دي؟»

(۱۲) نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال
ويلي وو، ورته بيان يې کړل. (۱۳) داود خپلو کسانو ته امر وکړ:
«خپلې تورې له ملا وتړئ!» نو دوی خپلې تورې وتړلې او داود
خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه کسان د داود سره لاړل او دوه
سوه کسان د سامانونو سره پاتې شول.

(۱۴) د نابال د خدمتگارانو څخه يو کس د نابال ښځې ايډجايل ته
وويل: «ايا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځينې استازي زمونږ
بادار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي، خو نابال دوی
سپک کړل. (۱۵) بياهم د داود سړي زمونږ سره ډېر ښه وو. هغوی
زمونږ سره بد چلند نه دی کړی او ټوله موده چې په دښته کې د
هغوی سره نژدې وو، زمونږ هېڅ شی ورک نه شو. (۱۶) په ټوله موده
کې چې مونږ د دوی تر څنګ رمې خړولې، لکه د دېوال په شان يې

شپه او ورځ زمونږ ساتنه کوله. (۱۷) اوس په دې هکله فکر وکړه او وگوره چې ته څه کولای شې، ځکه چې زمونږ په بادار او د هغه په ټوله کورنۍ باندې مصیبت راروان دی. هغه دومره بد خوږه سپری دی چې هېڅوک ورسره خبرې نه شي کولای.»

(۱۸) ایبجایل وخت له لاسه ورنه کړ، هغې دوه سوه دانې ډوډۍ، د شرابو دوه ژي، پنځه پاخه شوي پسونه، پنځه پیمانې وړیتې شوې غلې دانې، د ممیزو سل کلچې او د وچ شویو انځرو دوه سوه کلچې یې واخیستلې او هغه یې په خرو باندې بار کړې. (۱۹) بیا هغې خپلو خدمتگارانو ته وویل: «تاسو مخکې لار شئ او زه درپسې ځم.» خو هغې خپل مېړه نابال ته څه ونه ویل. (۲۰) هغه په خپل خړه باندې سپره وه او د غره لمنې ته رابنکته کېدله چې ناڅاپه یې داود او د هغه کسان ولیدل چې د هغې خواته راروان وو. (۲۱) داود لږ مخکې ویلي وو: «دا بې گټې وه چې د دې سپرې شتمني مې په دې دښته کې وساتله چې د هغه هېڅ شی ورک نه شو. هغه د بنو په بدل کې راسره بد وکړل. (۲۲) خدای دې ما ووژني که چېرې زه د سهار څخه مخکې د نابال خلکو څخه اخیستنه هم ونه وژنم.»

۲۳) کله چې ایبجایل داود ولیده، هغه په بیره د خپل خره څخه رابنکته شوه او د هغه د درناوي په خاطر ټیټه شوه. ۲۴) هغه د داود پښو ته پرپوتله او ویې ویل: «ای زما باداره، پرپردي چې ملامتي یوازې په ما باندې وي. خپلې خدمتگاري ته اجازه ورکړئ چې خبرې درسره وکړم، واورئ چې ستاسو خدمتگاره څه وايي. ۲۵) زما بادار دې د دغه بېکاره سړي نابال پروا نه ساتي، هغه کټ مټ د خپل نوم په شان کم عقل سړی دی! ای باداره، کله چې ستاسو خدمتگاران راورسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. ۲۶) دا څښتن دی چې تاسو یې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخیستلو او وژلو څخه منع کړي یی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي تاسو ته زیان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. ۲۷) مهرباني وکړئ، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ او خپلو سړیو ته یې ورکړئ. ۲۸) ای ښاغلیه، هیله لرم کومه خطا چې زما څخه شوې ده هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او همدارنگه ستاسو اولاده هم پاچاهان کړي، ځکه چې تاسو د هغه دپاره جنگېړئ او ترڅو پورې چې ژوندي یی، بد کار به ونه کړئ. ۲۹) که چېرې

څوک په تاسو باندې حمله وکړي او ستاسو د وژلو هڅه وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه څوک چې د یوې قیمتي خزاني ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به لېرې گوزار کړي لکه څنگه چې څوک تیره په مچنوغزه باندې گوزاروي. (۳۰) او کله چې څښتن هغه ټول بڼه کارونه چې ستاسو سره یې وعده کړې ده، سرته ورسوي او تاسو د اسراییلو مشر وټاکي، (۳۱) نو باداره! ستاسو وجدان به د بېخایه وژنې یا د بدل اخیستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې څښتن تاسو ته بری درکړي، نو ما هېره نه کړئ.»

(۳۲) داود ایبجایل ته وویل: «د اسراییلو د څښتن خدای ثنا دې وي چې نن ورځ یې ته زما د لیدلو دپاره راواستولې! (۳۳) ستا د بڼه قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وینې تویولو او زما په خپل لاس د بدل اخیستلو څخه وساتلم. (۳۴) څښتن پرېښودم چې تاته زیان ورسوم. خو زه د اسراییلو د ژوندي خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د لیدلو دپاره بېره نه وای کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارینه وژل شوي وای!» (۳۵)

بيا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته يې راوړي وو او ورته ويې ويل: «په خير سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله.»

٣٦ ابيجايل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او يوه داسې مېلمستيا يې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پاچا دپاره جوړېږي. هغه نشه ؤ او خوشحاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هېڅ څه ونه ويل. ٣٧ نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نشې څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو، هغې ورته وويل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بيخي فلج شو. ٣٨ نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

٣٩ کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وويل: «د څښتن ثنا دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوي بدله واخيستله او زه يې د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بديو سزا ورکړه.» وروسته له هغې داود ابيجايل ته پيغام واستاوه او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ده سره واده وکړي. ٤٠ د هغه خدمتگاران

کرمل ته لارل او ابيجايل ته يې وويل: «داود مونږ تاته رالپرلي يو چې تا د خان سره بوځو چې د هغه سره واده وکړې.» (٤١) ابيجايل د درناوي په خاطر ټيټه شوه او ويې ويل: «داود ته داسې ووايي: زه ستاسو وينځه دې ته تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو د خدمتگارانو پښې ووينځم.» (٤٢) هغه زر پاڅېدله او په خپل خره باندې سپره شوه. پنځه وينځې يې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو سره لارله او په دې توگه د هغه بنځه شوه.

(٤٣) همدارنگه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل څخه وه، هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه بنځې شوې. (٤٤) خو شاوول خپله لور ميکال چې د داود بنځه وه، فلتي د لايښ زوی ته چې د جليم څخه ؤ، ورکړه.

داود بيا هم نه غواړي شاوول ووژني

(١) بيا د زيف خلک شاوول ته چې په جبعي کې اوسېده، لارل او هغه ته يې وويل: «داود د حخيله په غره کې چې د يهودا دښتې

ته مخامخ دی، پټ شوی دی.» ② نو شاوول د اسراییلو د درې زره غوره شویو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زیف دښتې ته لاړ.

③ شاوول د حخیله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره کې دی خپلې خپمې ودرولې، خو داود په دښته کې پاتې شو. کله چې هغه خبر شو چې شاوول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، ④ هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شاوول په رښتیا رارسېدلی دی.

⑤ داود سمدلاسه هغه ځای ته روان شو چې شاوول په کې خپلې خپمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای ولیده چې شاوول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنیر د نیر زوی په کې ویده وو. د شاوول کسان د ده په شاوخوا کې پراته وو او شاوول د هغوی په منځ کې پروت ؤ.

⑥ نو داود د حیټي اخیملک او د یوآب د ورور ابیشای چې د زرویه زامن وو، څخه پوښتنه وکړه: «ستاسو دواړو څخه به کوم یو زما سره د شاوول قرارگاه ته ننوځي؟» ابیشای ځواب ورکړ: «زه درسه ځم.» ⑦ بیا د شپې په وخت داود او ابیشای د شاوول قرارگاه ته ورغلل او ویې لیدل چې شاوول د هغې په منځ کې ویده دی او نېزه یې خپل سرته نژدې په ځمکه کې تومبلې ده. ابنیر او

عسکر د هغه په شاوخوا کې ویده وو. ⑧ ایشای داود ته وویل:

«نن شپه خدای ستا د بنمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په یو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېخ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.» ⑨ خو داود ایشای ته وویل:

«هغه له منځه مه وړه! څښتن به په یقین سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پاچا ته زیان ورسوي.» ⑩ داود زیاته کړه:

«د ژوندي څښتن په نوم قسم، هغه ورځ به راشي چې څښتن شاوول ووژني. یا به په خپل اجل مړ شي او یا په جگړه کې ووژل شي.» ⑪ څښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د زیان رسولو هڅه وکړم چې څښتن پاچا کړی دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه چې د ده سرته ایښې دي راواخله او څه چې لار شو.» ⑫ نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شاوول سرته ایښې وې، راواخیستلې او هغه او ایشای لارل. هېچا ونه لیدل او پوه نه شول چې څه پېښ شول او هېڅوک راوینښ نه شو. هغوی ټول ویده وو، ځکه چې څښتن په هغو ټولو باندې دروند خوب راوستلی ؤ.

⑬ بیا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غونډې په سر باندې

ودرېده. د دوی ترمنځ زیاته فاصله وه. (۱۴) داود ابنیر او د شاوول لښکرو ته نارې ووهلې: «ای ابنیره! ته زما اواز اورې؟» ابنیر ځواب ورکړ: «ته څوک یې چې نارې وهې او پاچا راپاخوې؟» (۱۵) داود ځواب ورکړ: «ای ابنیره! په اسرائیلو کې ستا په شان تکړه سړی څوک شته؟ نو بیا ولې د خپل بادار یعنې پاچا ساتنه نه کوي؟ همدا اوس یو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. (۱۶) ای ابنیره! ته په خپله دنده کې ناکام شوي، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ لایق یی، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه پاچا کړی دی، ساتنه نه ده کړې. وگوره! چېرته ده د پاچا نېزه؟ چېرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته ایښي وه؟»

(۱۷) شاوول د داود اواز وپېژانده او ویې ویل: «ای زما زویه داوده، ایا دا ستا اواز دی؟» داود ځواب ورکړ: «هو، اعلیحضرته! دا زما اواز دی.» (۱۸) او هغه زیاته کړه: «ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقیبوی؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟» (۱۹) ای اعلیحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې وي چې څښتن

تاسو زما په ضد لمسولی یی، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. خو که چېرې دا د ځینو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي، ځکه چې هغوی زه د څښتن د وطن څخه چیرته چې زما کور ؤ، بل هېواد ته وشړلم. یعنې دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پرديو خدايانو عبادت وکړم. (۲۰) اوس مه پرېږدئ چې د څښتن د حضور څخه لېرې په پردی خاوره کې ووژل شم. د اسراییلو پاچا د څه دپاره راوځي چې زما په شان یوه ورېره ووژني؟ هغه ولې لکه د یوې زرکې په شان ما لټوي؟»

(۲۱) بیا شاوول وویل: «ما گناه کړې ده! بېرته راشه، ای زما زویه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښودم، زه به بیا هېڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما رفتار د کم عقلی ؤ! ما ډېره لویه غلطی کړې ده.» (۲۲) داود ځواب ورکړ: «ای اعلیحضرته! ستاسو نېزه دلته ده، ستاسو د سړیو څخه دې یو کس راشي او هغه دې واخلي. (۲۳) څښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته ماته په لاس راکړی وي، خو ما ونه غوښتل هغه چاته زیان ورسوم چې څښتن د پاچا په توگه غوره کړی دی. (۲۴) لکه څنگه

چې نن ما ستا ژوند وژغوره، نو څښتن دې هم زما ژوند وژغوري
او ما دې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړي.» (۲۵) نو شاوول داود
ته وویل: «ای زما زویه داوده! خدای دې تاته برکت درکړي، ته به
مهم کارونه وکړې او په هغو کې به بریالی یې.» نو داود په خپله لاره
لاړ او شاوول خپل کور ته ستون شو.

داود بیا د فلسطینیانو په منځ کې پناه اخلي

① خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: «یوه ورځ به شاوول ما
ووژني، زما دپاره تر ټولو بڼه خبره دا ده چې د فلسطینیانو خاورې
ته وتبتم. نو شاوول به په اسراییلو کې زما د لټون څخه لاس
واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم.» (۲) نو داود د خپلو شپږ
سوه کسانو سره د اسراییلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پاچا
اخیس ته چې د معوک زوی ؤ، ورغی. (۳) داود او د هغه کسان په
جت کې د اخیس سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله
کورنۍ وه. همدارنگه د داود سره خپلې دوه بڼې یعنې یزرعیلي
اخینوعم او د نابال کونډه ایجایل کرملي وې. (۴) کله چې شاوول

واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښودله.

⑤ داود اخیش ته وویل: «که زما څخه خوشحاله یی ماته یو وړوکی ښار راکړی چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پایتخت کې واوسېږم.» ⑥ نو اخیش په هغه ورځ داود ته د صقلغ ښار ورکړ او له دې امله د صقلغ ښار تر نن ورځې پورې د یهودا د پاچاهانو دی. ⑦ داود یو کال او څلور میاشتې د فلسطینیانو په خاوره کې ژوند وکړ.

⑧ په دې دوران کې به داود او د هغه کسانو په جشوریانو، جرزیانو او عمالیقیانو باندې حملې کولې. دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې راهیسې په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر پورې رسېدله، اوسېدل. ⑨ کله به چې داود په یوې سیمې باندې حمله کوله، نو یو سړی یا ښځه به یې هم ژوندی نه پرېښود. همدارنگه د هغوی پسونه، غویان، خره، اوبنان او حتی کالی به یې اخیستل. بیا به بېرته اخیش ته راستنېده. ⑩ کله به چې اخیش پوښتنه کوله: «دا څل دې په کوم ځای باندې حمله کړې ده؟» داود

به ورته ويل: «زه د يهودا جنوبي برخې ته» يا «د يرحمبيل سيمې ته» يا «هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي.» (۱۱) داود به هر يو سړی او ښځه وژل، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ شي او خبر ورکړي چې داود او د هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين کې اوسېده، همداسې به يې کول. (۱۲) اخيش په داود باندې باور کاوه او د ځان سره به يې ويل: «د هغه خپل قوم اسراييل د هغه څخه دومره زياته کرکه کوي چې هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.»

① په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راټول کړل چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. اخيش داود ته وويل: «ته بايد پوه شي چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړي.» (۲) داود وويل: «تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه کولای شي.» اخيش ځواب ورکړ: «ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی وټاکم.»

شاوول د يوې کوډگري سره مشوره کوي

③ په دې وخت کې سموييل مړ شوی ؤ او ټولو اسراييليانو د هغه دپاره وير کړی ؤ او هغه يې په خپل ښار يعنې رامه کې ښخ کړی ؤ.

شاوول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره يې خبرې کولې د اسراييلو څخه شړلي وو.

④ د فلسطينيانو لښکرې سره راټولې شوې او د شونيم ښار ته نژدې يې خپمې ودرولې. شاوول ټول اسراييليان راټول کړل او د جلبوع په غره کې يې خپمې ودرولې. ⑤ کله چې شاوول د فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه ووپرېد او زړه يې سخت ريږده. ⑥ نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، خو څښتن هغه ته نه د خوبونو، نه د اوريم په کارولو او نه د نبیانو په وسيله ځواب ورکړ. ⑦ نو شاوول خپلو درباريانو ته امر وکړ: «ماته يوه ښځه راپيدا کړئ چې کوډگره وي او د مړو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم.» هغوی ځواب ورکړ: «د عين دور په ښار کې يوه کوډگره ښځه شته.»

۸) نو شاوول خپله خپره بدله کړه، نور کالي يې واغوستل او د خپلو دوه کسانو سره د شپې په تياره کې هغې بنځې ته ورغی. هغه ورته وويل: «زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه يې نوم درته وایم.» ۹) خو بنځې هغه ته وويل: «بې له شکه ته پوهېږې چې شاوول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ايښی دی چې ومې وژنې؟» ۱۰) شاوول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخور او ويې ويل: «په دې کار به ته سزا ونه مومي.» ۱۱) نو بنځې پوښتنه وکړه: «څوک درته راوغواړم؟» هغه وويل: «سمويل راته راوغواړه.» ۱۲) کله چې هغې بنځې سمويل وليده، په لوړ اواز يې چيغې ووهلې. هغې شاوول ته وويل: «زه دې ولې وغولولم؟ ته شاوول يې!» ۱۳) پاچا هغې ته وويل: «مه وپرېره! څه شی وينې؟» بنځې په ځواب کې وويل: «زه يوه ارواح وينم چې د ځمکې څخه دباندې راوځي.» ۱۴) هغه پوښتنه وکړه: «هغه د څه شي په شان ښکاري؟» هغې وويل: «يو زور سړی چې چپنه يې اغوستې ده راپورته کېږي.» نو شاوول پوه شو چې سمويل دی، هغه

د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

١٥) سموييل شاوول ته وويل: «زه دې ولې په تکليف کړم چې

بېرته راشم؟» شاوول وويل: «زه په لوی مصيبت باندې اخته يم.

فلسطينيان زما سره جگړه کوي، خدای زما څخه خپل مخ اړولی دی

او ماته نور نه د نيانو او نه د خوبونو په وسيله ځواب راکوي. نو

تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه وکړم.»

١٦) سموييل وويل: «اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولی دی او

ستا دښمن شوی دی، ولې زما سره مشوره کوي؟» ١٧) څښتن هغه څه

کړي دي چې زما په وسيله يې تاته ويلي وو. هغه ستا څخه پاچاهي

اخيستي او داود ته يې ورکړې ده. ١٨) تا د څښتن د حکم څخه

سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عماليقيانو ته ونه ښود. نو

ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. ١٩) پرته له دې به

څښتن اسراييل او تا دواړه فلسطينيانو ته په لاس ورکړي او سبا به

ته او ستا زامن زما سره يي. څښتن به د اسراييلو لښکر هم

فلسطينيانو ته تسليم کړي.»

٢٠) شاوول سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د

سموئیل له خبرو څخه ډېر ووپرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړی و، ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هېڅ شی نه وو خوړلي. (۲۱)

کله چې هغه بڼځه شاوول ته ورغله او ویې لیدل چې هغه ډېر وپرېدلی و، هغې ورته وویل: «ګورئ، باداره! ما خپل ځان په خطر کې واچاوه او تاسو چې څه ماته ویلي وو، هغه کار مې وکړ. (۲۲)

اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه راکړئ چې ستاسو دپاره یو څه خواړه تیار کړم. تاسو باید څه وخورئ، ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پیدا کړئ.» (۲۳) شاوول انکار وکړ او ویې ویل: «نه یې خورم.» خو د هغه کسانو او هغې بڼځې هغه وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. (۲۴) هغې بڼځې په کور کې یو چاغ خوسی درلود، هغه یې زر حلال کړ. وروسته هغې یو څه اوږه راواخیستل، ویې اغېرل او فطیره ډوډۍ یې پخه کړه. (۲۵) بیا یې هغه خواړه د شاوول او د هغه د کسانو په مخکې کېښودل او هغوی وخورل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطینیان داود نه قبلوي

① فلسطينيانو خپل ټول ځواکونه په افیق کې راټول کړل او
 اسراییلیانو په یزرعیل کې د چینې سره خپلې خپمې ودرولې. ② د
 فلسطین پاچاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټولنو سره حرکت
 وکړ. داود او د هغه کسان د اخیش پاچا سره په هغوی پسې روان
 شول. ③ د فلسطینیانو قوماندانانو دوی ولیدل او پوښتنه یې وکړه:
 «دا عبرانیان دلته څه کوي؟» اخیش ځواب ورکړ: «دا داود دی، چې
 د اسراییلو د پاچا شاوول عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د یو
 کال نه زیاته موده اوسېږي. هغه شاوول پریښی دی او زیات وخت
 وشو چې زما د لښکر سره یوځای شوی دی، نو ما په هغه کې هېڅ
 غلطی نه ده موندلې.» ④ خو د فلسطینیانو قوماندانان په اخیش
 باندې په قهر شول او هغه ته یې وویل: «دا سړی بېرته هغه ښار ته
 ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی. هغه مه پرېږده چې زموږ سره
 جنگ ته لاړ شي، کېدای شي چې د جنگ په وخت کې هغه زموږ
 په ضد شي. ځکه هغه ته ښه موقع ده چې زموږ د کسانو د سروڼو
 پرې کولو په وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي. ⑤ دا هماغه
 داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا
 سندري ویلې:

شاوول وژلي دي زرگونه خلک

خو داود لس چنده د هغه نه زیات»

⑥ نو اخیش داود راوغونبت او ورته ویی ویل: «زه د اسراییلو د ژوندي خښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار یې او زه په دې خوښ یم چې زما سره لار شې او وجنگېږې. د هغې ورځې څخه چې ته ماته رااوونبتی یې په تا کې مې کومه غلطي پیدا نه کړه. خو نور پاچاهان تا نه خوښوي. ⑦ اوس بېرته کور ته وگرځه او هېڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطیني پاچاهان ورباندې خفه شي.» ⑧ داود ځواب ورکړ: «ای بناغلیه، زما څخه کومه غلطي شوې ده؟ لکه څنګه چې تاسو وایئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت پیل کړی دی په ما کې مو هېڅ غلطي ونه لیدله. نو ولې زه نه شم کولای چې ستاسو سره لار شم او د خپل بادار پاچا د دښمنانو سره وجنگېږم؟» ⑨ اخیش ځواب ورکړ: «زه یې منم، زما په نظر کې ته لکه د خدای د فرښتې په شان وفادار یې، خو قوماندانانو وویل چې ته نه شې کولای چې زمونږ سره جنگ ته لار شې. ⑩ نو ای داوده! تاسو ټول چې شاوول پرېښود او

ماته راواوبنتی، سبا سهار مجبور یی چې وختي پاخپړی او څنگه
چې رنایي شي، نو لار شی.»

⑪ نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاخپدل چې بېرته د
فلسطین خاورې ته لار شي. فلسطینیان یزرعیل ته روان شول.

د عمالیقانو په خلاف جگړه

① داود او د هغه کسان په درېمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه
وخت چې هغوی هلته نه وو، عمالیقانو د یهودا په جنوب او صقلغ
باندې حمله کړې وه. صقلغ یې سوځولی ؤ ② او بنځې او کوچنیان
یې د اسیرانو په توګه د ځان سره بېولي وو، خو څوک یې وژلي نه
وو. ③ کله چې داود او د هغه کسان صقلغ ته راوړسېدل، دوی پوه
شول چې ښار سوځېدلی دی او د هغوی بنځې، زامن او لورګانې
اسیران شوي دي. ④ نو داود او د هغه کسانو په لور اواز سره تر
هغې پورې وژړل چې په هغوی کې نور د دې توان پاتې نه شو چې
وژاري. ⑤ حتی د داود دوه بنځې، یزرعیلي اخینوعم او د کرملی

نابال کونډه ابيجايل هم اسيري شوې وي. ⑥ داود ډېر زيات پرېشانه شو، ځکه چې د هغه کسانو د هغه د سنگسارولو خبرې کولې. هغوی د خپلو ماشومانو د لاسه ورکولو له امله ډېر په قهر وو. خو داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاسته راوړ.

⑦ بيا داود د اخيملک زوی ابياتار کاهن ته وويل: «سپېڅلی پېشېند ماته راوړه» او ابياتار دا کار وکړ. ⑧ داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ايا زه د هغو يرغلگرو پسې ورشم؟ او هغوی ته به ورسېرم؟» څښتن ځواب ورکړ: «ورپسې ورشه! ته به په يقين سره هغوی ته ورسېرې او اسيران به ازاد کړې.» ⑨ نو داود او د هغه شپږ سوه کسان روان شول. کله چې هغوی د بسور خوږ ته ورسېدل، نو د دوی څخه ځينې هلته پاتې شول. ⑩ داود د څلور سوه کسانو سره تعقيبولو ته دوام ورکړ. نور دوه سوه کسان دومره ستړي شوي وو چې ويې نه شو کولای د هغه خوږ څخه تېر شي، نو دوی شاته پاتې شول.

⑪ د داود کسانو يو مصري سړی په صحرا کې پيدا کړ او هغه يې داود ته راوست. هغه ته يې يو څه خواږه او اوبه ورکړل، ⑫

همدارنگه يې د انځرو د کلچې څخه يوه ټوټه او د ممیزو دوه کلچې ورکړې. وروسته له دې چې هغه يې وخورلې هغه بېرته قوي شو، ځکه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خورلي وو او نه څه څښلي وو. (۱۳) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا بادار څوک دی او د کوم ځای يې؟» هغه ځوان ځواب ورکړ: «زه مصری يم او د يوه عماليقي غلام يم. درې ورځې کيږي چې ناروغ شوی يم، په دې خاطر خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کریتيانو په علاقه، د يهودا په جنوبي برخه او د کاليب په سيمه باندې حمله وکړه او همدارنگه مونږ د صقلغ بنار وسوځاوه.» (۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته به ما د هغو يرغلگرو پورې ورسوي؟» هغه ځواب ورکړ: «ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.»

(۱۶) نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. يرغلگران په هرځای کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنيمت له امله چې د فلسطين او يهودا څخه يې نيولی ؤ، خورل يې او څښل يې او جشن يې نيولی

۱۷. په راتلونکې ورځ د لمرخاته څخه مخکې داود په هغوی باندې حمله وکړه او تر ماښامه پورې یې جنگ وکړ. بې له هغو څلور سوه ځوانانو چې په اوبنانو باندې سپاره شول او وتښتېدل، بل هېڅ یو ورڅخه په تښته بریالی نه شو. ۱۸. داود ټول شیان چې عمالیقیانو وړي وو، وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه ښځې هم شاملې وې. ۱۹. هېڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان او نه زور، نه زامن او نه لورگانې او نه هغه شیان چې عمالیقیانو د خپلو ځانونو دپاره د غنیمت په توګه نیولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه کړل. ۲۰. همدارنګه داود د عمالیقیانو ټولې رمې او پادې واخیستلې او د هغه کسانو دا د نورو څارویو په مخکې بېول او ویل یې: «دا د داود غنیمت دی!»

۲۱. نو بیا داود هغو دوه سوه کسانو ته ورغی چې له ډېرې ستومانۍ څخه یې نه شو کولای چې په هغه پسې لاړ شي او د بسور په خوړ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او د هغو خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. څنګه چې داود او د هغه کسان ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال پوښتنه

وکره. (۲۲) خو ځينو بدو او بېکاره سپړيو چې د داود سره تللي وو،
وويل: «دوی زمونږ سره لار نه شول، نو مونږ به د غنیمت څخه
دوی ته هېڅ ورنه کړو. دوی کولای شي چې خپلې بڼې او
ماشومان واخلي او لار شي.» (۲۳) خو داود ځواب ورکړ: «ای زما
ورونو! د هغه شيانو سره چې څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار نه
شي کولای! څښتن مونږ سلامت وساتلو او په یرغلګرو باندې يې
مونږ ته بری راکړ. (۲۴) هېڅوک په دې هکله ستاسو سره موافق نه
دي. د هغه سپري برخه به چې د سامانونو سره پاتې کېږي د هغه چا
د برخې سره برابره وي چې جنګ ته ځي. د ټولو برخې به يو برابر
وي.» (۲۵) داود دا يو قانون وټاکه او د هغه وخت نه تر نن ورځې
پورې په اسراييلو کې د هغه څخه پيروي کېږي.

(۲۶) کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنیمت يوه برخه
خپلو ملګرو ته چې د يهودا سپين زيري وو، د دې پيغام سره ولېږله:
«دا د هغه غنیمت يوه برخه ده چې مونږ د څښتن د دښمنانو څخه
نيولی و، دا ستاسو دپاره سوغات دی.» (۲۷) هغه دا سوغاتونه هغو
خلکو ته چې په بيت ييل، د يهودا د جنوب په راموت کې او هغو

خلکو ته چې د یتیر، (۲۸) عروعر، سفموت، اشتموع، (۲۹) او د راکال په بنارونو کې وو او هغو بنارونو ته چې د یرحمیلیانو او د قینیانو طایفې په کې اوسېدلې، ولېرل. (۳۰) همدارنگه یې هغو خلکو ته چې د حرما، بورعاشان او عتاق په بنارونو کې وو (۳۱) او د حبرون خلکو ته یې هم ولېرل. په دې توگه داود دا سوغاتونه ټولو هغو ځایونو ته ولېرل چې هغه او د هغه سرې په کې گرځېدلي وو.

د شاوول او د هغه د زامنو مړینه

(لومړی تواریخ ۱۰:۱-۱۲)

۱) فلسطینیانو د جلبوع په غره کې د اسراییلو سره جنگ وکړ. په هغه ځای کې ډېر اسراییلیان ووژل شول او پاتې یې چې په هغو کې شاوول پاچا او د هغه زامن هم شامل وو، وتښتېدل. (۲) خو فلسطینیانو هغوی ډېر سخت تعقیب کړل او د شاوول درې زامن، یوناتان، ایناداب او ملکیشوع یې ووژل. (۳) په شاوول باندې جگړه ډېره سخته شوه او کله چې غشي ویشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه یې ډېر سخت ټپي کړ. (۴) شاوول خپل عسکر ته چې د هغه

وسله يې انتقالوله، وويل: «خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطينيان راباندې نه ملنډې ووهي، نه مې په عذاب کړي او نه مې ووژني.» خو هغه ځوان د دې کار څخه ډېر ووپرېد. نو شاوول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورځاوه. ⑤ کله چې هغه ځوان وليدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او د شاوول سره يوځای مړ شو. ⑥ نو په دې ډول شاوول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه ټول جنگيالي په هغه ورځ يوځای سره مړه شول. ⑦ کله چې د يزرعيل د درې د بلې خوا او د اردن د سيند د ختيځې خوا اسراييليانو واورېدل چې د اسراييلو لښکر تښتېدلی دی او دا چې شاوول او د هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

⑧ د جگړې نه يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مړو د لوټلو دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او د هغه د درې زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. ⑨ دوی د شاوول سر پرې کړ، د هغه

څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېږی د خپلو بتانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شاوول زغرې د عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی يې د بيت شان په دېوال باندې مېخ کړ. (۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطينيانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، (۱۲) د هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه يې بيت شان ته سفر وکړ. هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه رانېکته کړل، يابيش ته يې راوړل او هلته يې وسوځول. (۱۳) بيا هغوی د دوی هډوکي راواخيستل، هغه يې په ښار کې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او د اوو ورځو دپاره يې روژه ونيوله.